

50
ROKOV

HVIEZDOSLAVOVHO
GYMNÁZIA
V DOLNOM KUBÍNE

50

ROKOV
HVIEZDOSLAVOVHO
GYMNÁZIA
V DOLNOM KUBÍNE

50
ROKOV
HVIEZDOSLAVOVHO
GYMNÁZIA
V DOLNOM KUBÍNE

1969

ponúkaný
len priateľsky i vlastným srdcom, tým
nehlučným zvonom života,
sa ozývam v tej chvíli slávnostnej
i radostnej... Ó, čo to všetko teraz
mi myslou prelieta!

Tredolov

K otvorenia gymnázia v Dolnom-Kubene
dňa 21-ho septembra 1919.

Nie povolajú — lebo pri krste
nerozhoduje názor decha, ale
jedine narodenie, a
ten názor občan sveta, sľubná nádej
i pätérenie šťastných radícov — ;
nie povolajú, vracím : ponúkajú
len priateľský i vlastný srdcom, tým
nedlucným zvonom nojho života,
sa ozývajú v tej chvíli skúsnostnej
i radostnej. . . O, čo to všetko tena
mi myslou preleta! jak za oblakom
vše oblak zeme nebom v jarani,
obľúaj zeme, stáby živonem,
menave postierajúce zo svetla
a tónu stánym nurekova; a nieta,
niet pamäti mi právných tuchackel,
zadgítá vetár pomyslov, hoc ohav
par, ligotuják ich hčov. . . Je tam, ad!
tam navrády čísta ducha hctovost;
po com som siakol, paprsk unihol mi,
čo ubivil som, rub je jeho — ten. . .
Naa, stá len mány je, čo v starickéj
nemotomosti náhle zadgítávan,
len kusa číta. . .

Z tejian budovaz

HISTÓRIA GYMNÁZIA V DOLNOM KUBÍNE

ZALOŽENIE GYMNÁZIA A BOJ O JEHO EXISTENCIU

Dolný Kubín bol od polovice 19. storočia skutočným kultúrnym i hospodárskym centrom celého oravského kraja. Pôsobením štúrovských a poštúrovských národovcov Ctiboha Zocha, Janka Matúšku, Samuela Nováka, Leopolda Brucka vznikla tu roku 1857 Spoločnosť účastinárov Čaplovičovej knižnice jednak na šírenie vzdelanosti na Orave na spôsob učenej spoločnosti, jednak na udržiavanie a využívanie šesťdesiatitisíc-zväzkovej knižnice, ktorú osvietenský knihomil Vavrinec Čaplovič ako dielo svojej celoživotnej zberateľskej činnosti a pamätník svojej lásky k rodnému kraju venoval oravskej pospolitosti. Od roku 1868 účinkovala tu veľmi blahodarne Meštianska beseda, v ktorej sa zrodila prvá osvetová činnosť mestečka, a spevokol Lýra, širiteľ slovenských piesní v oravskej verejnosti. Meštianska beseda sústreďovala národné cítiacich dolnokubínskych občanov všetkých spoločenských vrstiev. Divadlo, spevokol, spoločenské hry a zábavy prebúdžali a udržiavali po širokom obvode dolnokubínskeho ohniska plamene národného povedomia. V Meštianskej besede účinkoval aj Ferko Urbánek — bol dolnokubínskym notárom, Pavol Országh-Hviezdoslav a Jur Zvestoň Bulla; od mája 1919 bola premenovaná na Hviezdoslavovu besedu. Už pred rokom 1919 vyznačovalo sa teda mestečko Dolný Kubín národnou uvedomelosťou svojho obyvateľstva.

Zo spomenutých dvoch kultúrnych spolkov vychádzali aj podnety a požiadavky na zriadenie strednej školy v Dolnom Kubíne. Prvá zmienka o strednej škole je z roku 1857. Spoločnosť účastinárov Čaplovičovej knižnice určuje totiž v poslednom bode svojich stanov, že majetok spoločnosti, ak by zanikla, má sa použiť na založenie reálky v Dolnom Kubíne. V súvislosti s celonárodným slovenským hnutím v šesťdesiatych rokoch dolnokubínska evanj. cirkev podala už 2. febr. 1860 na vládu žiadosť o súhlas zriadiť vyššiu strednú školu, pravda, bezvýsledne.

Praktický pokus o založenie strednej školy urobila roku 1875 miestna židovská obec, ktorá pri svojej šesťtriednej elementárnej škole otvorila miesto dvoch posledných tried dve triedy gymnázia s vyučovacou rečou maďarskou. Tento pokus sa však nerozvil pre nedostatok finančných prostriedkov na vydržiavanie školy.

Treba povedať, že až do roku 1882 boli dolnokubínske elementárne školy v rukách cirkví. Boli to školy jedno až viactriedne so šiestimi postupnými ročníkmi. Rímskokatolícka a evanjelická mali vyučovaciu reč slovenskú. Keď v posledných dvoch desaťročiach 19. storočia maďarizačné snahy na Slovensku začali využívať školy za svoj nástroj, maďarská vláda zriadila r. 1882 aj v Dolnom Kubíne štátnu ľudovú a meštiansku školu s maďarským vyučovacím jazykom a r. 1888 aj maďarskú štátnu vyššiu obchodnú školu, ktorá je tu prvou strednou školou a udržala sa 40 rokov, teda aj po roku 1919. Pre všetky tri školy štátna správa postavila r. 1894 spoločnú budovu, ktorá bola r. 1905 rozšírená o južný trakt.

Len v možnostiach slobodného života Slovákov v slobodnej Československej republike otvárajú sa od konca r. 1918 aj možnosti slovenských škôl. Len čo sa vír historických prevratových udalostí na Orave upokojoval, obyvatelia Dolného Kubína na zasadnutiach Oravskej národnej rady, ktorá sa tu utvorila 5. novembra 1918, domáhali sa zriadenia oravského gymnázia.

Na slávnostnej inštalácii do funkcie oravského župana dňa 19. decembra 1918 Dr. Vladimír Pivko medziiným vyhlásil: „Naše školstvo s pomocou bratov Čechov privedieme na taký stupeň, na akom stoja školy české, ktoré celý vzdelaný svet obdivuje. Len v súzvuku s nimi môže kráčať naša domovina v ústrety zdarnej budúcnosti.“ Aktom vymenovania oravského župného administratívneho aparátu ukončuje sa obdobie prevratu a začína sa na Orave obdobie budovania, tvorenia. A tak už v marci 1919 týždenník Naša Orava (č. 10 II. ročníka z 8. 3.) priniesol „Vzácnu zvesť pre Oravu“. Hovorí sa v nej: „V ministerstve vyučovania a národnej osvety je rozhodnuté, že Orava, prirodzene do Dolného Kubína, dostane gymnázium, ktoré sa bude menovať Hviezdoslavovým“. Zásľuhu na tomto významnom rozhodnutí pre Oravu okrem dolnokubínskych predstaviteľov P. O. Hviezdoslava, Dr. Vladimíra Pivku, Ladislava Nádašiho-Jégé, Pavla S. Nováka, Ignáca Radlinského má Dr. Jaroslav Vlček, ktorý v Dolnom Kubíne prežil čas svojej mladosti a prejavil tomuto mestečku svoju priazeň po prevrate, keď bol veľmi vplyvnou osobnosťou v československom školstve.

V dňoch 22. a 23. marca 1919 navštívil Dolný Kubín aj ministerský tajomník Dr. Albert Pražák, aby sa informoval o školských pomeroch a vypočul aj žiadosti Oravcov, teda prerokoval otázku zriadenia gymnázia. Ako literárny historik Dr. Albert Pražák nadviazal už pred vojnou osobnú známosť s básnikom Hviezdoslavom a na jeho príhovor pričínal sa iste aj on svojím vplyvom o zriadenie dolnokubínskeho gymnázia.

Dr. Albert Pražák býval aj po básnikovej smrti hosťom pani Hviezdoslavovej. Dňa 10. januára 1921, v deň stého výročia narodenia Janka Matúšku, prednášal v Dolnom Kubíne na slávnosti odhalenia pomätnej tabule na Matúškovom rodnom dome. Pri tejto príležitosti navštívil tiež druhý rok jestvujúce gymnázium a prednášal žiactvu.

Koncom júna 1919 bol verejne vyhlásený predbežný zápis žiakov do všetkých tried. Na základe záujmu otvorili sa len 3 triedy: I., II. a V. Slávnostný akt otvorenia Čs. štát. reálneho gymnázia Hviezdoslavovho v Dolnom Kubíne v školskom roku 1919/20 konal sa v nedeľu 21. septembra 1919 na námestí pred župným domom za účasti žiakov, profesorov, rodičov a širokej oravskej verejnosti. V správe o tejto slávnosti sa píše v Našej Orave z 27. 9. 1919, že sa na ňu zhromaždil tak veľký zástup obecnstva domáceho i „cezpoľného, že nemohla byť vydržovaná podľa predbežného plánu v dvorane stoličného domu, ale na námestí.“ Program slávnosti pripravila Hviezdoslavova beseda a na slávnosti účinkoval aj jej spevokol.

Slávnosť otvoril oravský župan Dr. Vladimír Pivko. Zdôraznil veľký význam dňa a v mene oravského občianstva vyslovil vďaku prítomnému Dr. Jaroslavovi Vlčkovi a básnikovi Hviezdoslavovi, ktorých zásluhou bolo gymnázium v Dolnom Kubíne otvorené. Slávnostnými rečníkmi boli: P. O. Hviezdoslav, ministerský radca Dr. Jaroslav Vlček a prvý riaditeľ gymnázia František Malota. Básnik P. O. Hviezdoslav sa zhromaždeniu prihovril básňou, ktorú napísal pre túto veľkú príležitosť nie ako „povolaný“, ale „ponúkaný len priateľsky i vlastným srdcom“

A už slobodní

*í plnoprávni, vôle, umu, rúk
samovládari, ajh'a! zakladáme
na grunte štátu, bratsky s bratmi Čechmi
zasadeného, svoje ústavy.*

*Hviezdnatej oblohy vzor nad sebou
zapaľujeme telá svetelné
podlahou Slovenska...*

*Ó, bárby všetky plápolali, všetky
dľa písma písem svetly „na hore“,
vždy ďalej rozširujúc jasna kruh
po našich údoliach!*

Noví žiaci gymnázia zarecitovali básne: Anna Pivková Hviezdoslavov Hymn vzkriesenia a Ivan Ballo báseň Ignáca Grebáča-Orlova Slovensko moje!

Na druhý deň 22. septembra 1919 sa začalo vyučovanie na novom gymnázium. Začiatok školského roku sa oneskoril len o týždeň, pretože podľa nariadenia ministra školstva a národnej osvety na všetkých školách na Slovensku bol 15. septembra. Škola mala 36 žiakov v I. triede,

22 v druhej triede a 7 žiakov v piatej triede. Prvý profesorský zbor tvorili František Malota, riaditeľ, a profesori František Novák, Jozef Novotný a Ján Zajíček. Ako vedľajší učitelia vyučovali Július Ballo, Jozef Ríha a katechéti Jozef Maxián, Pavol S. Novák a Alexander Friedmann.

Hneď v začiatkoch boli ťažkosti s umiestnením školy. Školská budova „štátnych škôl“ mala totiž odteraz slúžiť štyrom školám: štvortriednej ľudovej, štvortriednej meštianskej, trojročnej obchodnej škole a gymnáziu. Gymnázium sa ušlo len toľko miestností, koľko malo tried. Zbierky učebných pomôcok boli uložené v triedach, pokiaľ to rozmery miestností dovoľovali, a v zborovni. Keď neskôr postupne pribúdali triedy gymnázia, bývali umiestené aj mimo školskej budovy: v tzv. Košíkárni, v Čaplovičovej knižnici, v evanjelickej ľudovej škole, v Sokolovni. Zo štyroch škôl, ktoré sa tiesnili v jednej budove, mohla sa jedna rozšírovať a zveľaďovať vždy len na úkor ostatných. Takto dolnokubínske gymnázium hneď od svojej kolísky zápasí o svoje priestory a súčasne o svoju existenciu. Až do roku 1946 bolo vždy ohrozené zánikom, kedykoľvek pri svojom raste nemalo dost učební.

Dňa 8. novembra 1921 zaviala po prvýkrát čierna zástava z budovy školy. Gymnázium oplakávalo nielen stratu veľkého syna slovenského národa básnika-génia, ale aj svojho veľkého priateľa a povzbudzovateľa. Býval vzácnym a milým hosťom školských slávností, s vrelou účasťou

Budova Hviezdoslavovho gymnázia v Dolnom Kubíne.

pozoroval rozmach slovenského školstva ako pravý priateľ mládeže, v ktorej videl záruku lepšej budúcnosti národa. Žiaci podľa tried defilovali okolo otvorenej básnikovej rakvy a celá škola v deň pohrebu so slávou odprevadila na tichý dolnokubínsky cintorín toho, čo dva roky predtým stál pri jej kolíske. Stalo sa peknou tradíciou školy, že žiactvo Hviezdoslavovej školy každoročne 8. novembra vzdáva úctu jeho pamiatke púťou k jeho hrobu.

Dňa 18. októbra 1922 gymnázium privítalo veľmi vzácného hosťa, oravského rodáka Martina Kukučina pri jeho návrate do rodnej Oravy. Spisovateľ sa zúčastnil na vyučovaní a bol uveličený obrovskou premenou, ktorú v svoj prospech prežívala oravská mládež.

V septembri 1922 opustil školu prvý jej riaditeľ, románsky filológ František Malota, ktorý slávnostne prevzal školu pred tromi rokmi so sľubom, že „mládež vyučovaná a vychovávaná bude v duchu slovenskom“ a tento sľub veľmi statočne splňal. Odišiel za riaditeľa na Štát. reálne gymnázium v Trenčíne.

Od 21. 9. 1922 prevzal funkciu riaditeľa Florián Beneš, profesor chémie, aby vybojoval tuhý a dlhoročný boj o existenciu gymnázia. Vyhral svoj boj a existenčne zabezpečený ústav zanechal v lete 1934. Odišiel za riaditeľa Štát. reálneho gymnázia v Hraniciach.

Už v prvom desaťročí trvania školy sa plánovala výstavba budovy pre gymnázium, ale pre nerozhodnosť miestnych činiteľov a pre nechotu dolnokubínskych občanov zrieknuť sa úžitkovej poľnohospodárskej pôdy na stavebné ciele po dva roky rozpočtom zabezpečené peňažné prostriedky zostali nevyužitú. Bez dobrej vôle na všetkých stranách nemohlo sa dolnokubínske gymnázium natrvalo rozrásť na osemtriedne. Naopak, od začiatku školského roku 1923/24 bolo premenené len na nižšie, štvortriedne, i to len po veľkej protestnej akcii občianstva, lebo už koncom júna 1923 nadriadené školské orgány rozhodli zrušiť ho. Zachránil ho len štít s Hviezdoslavovým menom: bolo živým a vtedy jediným pomníkom básnika Hviezdoslava.

V dňoch 28.—30. mája 1923 konali sa prvé písomné maturitné skúšky a 21. júna 1923 prvé ústne maturitné skúšky za predsedníctva krajského školského inšpektora Juraja Neráda. V maturitnej komisii jazyk slovenský a literatúru skúšal Adolf Balcar, ktorý bol triednym profesorom, jazyk latinský Alojz Wžentek, francúzsky jazyk František Malota, vlastivedu Pavol Florek, matematiku Vojtech Řepka. Skúšky úspešne zložili všetci štyria absolventi ôsmej triedy: Karol Bulla (s vyznamenaním), Ján Čaplovič, Mikuláš Styk a Ivan Švehla (s vyznamenaním).

V školskom roku 1922/23, ktorý uzaviera prvú etapu v živote školy, malo gymnázium 5 tried v ročníkoch 1.—4. a 8. s celkovým počtom 102 žiakov.

Roku 1926 bolo rozhodnuté postupne rušiť obchodnú školu v Dolnom Kubíne. V súvislosti s tým sa školské úrady pokúsili zrušiť aj gym-

náziom a náhradou za obe školy zriadiť učiteľský ústav, ktorý by sa presťahoval z Levíc. Občania okresu neboli spokojní s navrhovanou zmenou a na komisionálne rokovanie 21. 3. 1927 v Dolnom Kubíne vyslali deputáciu so žiadosťou nielen ponechať, ale aj rozšíriť gymnázium na úplnú strednú školu s maturitou. Úspech žiadosti bol len polovičný. V Dolnom Kubíne bolo predbežne ponechané gymnázium, ale len ako nižšie.

Toto neisté postavenie školy veľmi brzdilo jej rozvoj. Mnoho žiakov navštevovalo už od prvej triedy gymnáziá v iných mestách, keďže nemohli strednú školu v Dolnom Kubíne dokončiť. Boli to najmä žiaci, ktorí nemohli každodenne do školy dochádzať, ale museli bývať po študentských bytoch v sídle školy.

Nedostatok priestoru a existenčná neistota znemožňovali aj materiálne zveľaďovanie školy. Vnútorne zariadenie gymnázia bolo v prvom školskom roku vypožičané, len roku 1920 bol kúpený školský nábytok. Zbierky učebných pomôcok boli dôkladnejšie doplnené a uložené až začiatkom škol. roku 1927/28, keď sa gymnáziu uvoľnili miestnosti po obchodnej škole.

Roku 1927 teda mestské i okresné orgány v Dolnom Kubíne začali sústredenú kampaň za stabilizáciu, rast a zveľaďovanie dolnokubínskeho gymnázia. Dňa 27. marca bolo v Dolnom Kubíne verejné manifestačné zhromaždenie kultúrne zainteresovaného občianstva Oravy, ktoré v rezolúcii, adresovanej vládnym predstaviteľom, zopakovalo požiadavku na úplné osemtriedne gymnázium v Dolnom Kubíne. Dôvodí sa v nej, že maďarská vláda, ktorá považovala Dolný Kubín za trestnú stanicu štátneho úradníctva, dala tomuto mestečku trojtriednu obchodnú školu, poskytujúcu obyvateľstvu Oravy pomerom primerané vzdelanie, naproti tomu naša československá vláda znemožňuje vzdelanie okruhu oravských obcí so 40 000 obyvateľov. Dolný Kubín sa viackrát predtým pokúšal dokázať najvyšším miestam štátnej správy potrebu strednej školy na Orave. „Žalujeme,“ píše sa v rezolúcii, „že na písomné memorandá nebolo žiadateľom vôbec zodpovedané, ačkoľvek sa nám stále vykladá, že demokracia je na postupe. Deputácii ministrom daný sľub, že vyššie gymnázium bude zriadené v prípade, keď sa obec zriekne vyššej obchodnej školy, nebol dodržaný. Obchodná škola (dvojtriedna) sa vôbec ruší a berie sa nám i nižšie gymnázium. Jednanie toto je schopné zmeniť zmýšľanie tunajšieho ľudu, ktorý vždy sa k republike s láskou vinul.“

Dňa 12. marca 1929 zostavili osobitnú petíciu zamestnanci všetkých úradov, škôl a veľkej vojenskej posádky, aby dolnokubínske gymnázium bolo organizované ako úplné. Dôvodili nielen záujmami svojej spoločenskej skupiny, ale odvolávali sa predovšetkým na počet obyvateľstva Oravy, ktorý zaručuje prosperitu jednej celej strednej školy.

V 2. čísle II. ročníka Oravy z roku 1930 v článku „O mnoho sa staráte a len jedno je potrebné“ požiadavku úplnej strednej školy na Orave

vyslovuje Spolok oravských akademikov takto: „My tvrdíme, že Orave chýba vyššia škola, ktorú pokladáme za pravé kultúrne stredisko..., bez ktorého z Oravcov budú rásť korheli a darebáci a nie ľudia pevnej vôle, nezlomného charakteru, po ktorých žijú nielen Orava, ale celý štát.“

Tón žiadostí, rezolúcií a novinových článkov sa stupňoval, vyostroval, takže nakoniec ministerstvo školstva a nár. osvety osobitným pokynom upozornilo riaditeľstvo gymnázia, aby sa do vecí neangažovali štátni profesori a učitelia. (Zápisnica mestského zastupiteľstva v Dolnom Kubíne č. 74 z 15. 6. 1931.)

Žiadatelia svoje dôvody o potrebe úplného gymnázia na Orave podopierali číselnými faktami o počte oravských žiakov, ktorí pokračovali v gymnaziálnych štúdiách v rôznych mestách Slovenska. Napríklad v škól. roku 1929/30 v 19 mestách od Bratislavy až po Košice študovalo v 5. ročníku 30 Oravcov, v 6. ročníku 45, v 7. ročníku 28 a v 8. ročníku 27.

Súčasne s Dolným Kubínom i druhé oravské mestečko Trstená bojovalo od roku 1919 o existenciu svojho nižšieho gymnázia. V tridsiatych rokoch bola školská správa ochotná jedno z dvoch oravských gymnázií povýšiť na úplnú strednú školu s maturitou s podmienkou, že sa druhá obec zriekne svojej školy. Ministerstvo školstva doporučilo teda Dolnému Kubínu dohodnúť sa s Trstenou. Tým zasialo semienko súperenia medzi oboma oravskými obcami, ktoré nechceli tvoriť svoje školy jedna na úkor druhej. Trstená sa opierala o svoju predprevratovú školskú tradíciu, Dolný Kubín sa bránil čestným pomenovaním školy, ktorú z piety k Hviezdoslavovi nebolo ľahké zrušiť.

Memorandom z 23. mája 1931 zastupiteľský zbor Dolného Kubína sa teda ďalej domáha svojho práva. Obrátil sa prostredníctvom ministerského predsedu Františka Udržala k ministerskej rade. Je to najrozhodnejší krok, rozsiahla oravská akcia, ku ktorej sa pridali obce Zamağuria — Námestovského okresu. Dôvody pamätného spisu sú veľmi pádne: „Revolučná vláda našej republiky chcela síce odmeniť Dolný Kubín, túto tvrdú baštu slovenskej myšlienky, zriadením gymnázia a na počtu ešte žijúceho génia Hviezdoslava pomenovala ho jeho menom, ale z pôvodnej ochoty a uznania zostala len živoriaca troska, nižšie gymnázium, ktoré je dnes prechodnou stanicou supľujúcich profesorov.

Centrálne zemepisná poloha Dolného Kubína a vlakové spojenie zo severu a juhu umožňujú návštevu škôl v Dolnom Kubíne bez veľkých trov v okruhu asi 40 tisíc obyvateľov. Skalnatá a hlinatá pôda tohoto kraja dnes neuživí svojich obyvateľov. V prajnejších vystahovaleckých podmienkach by sa najmenej 30 percent obyvateľstva roztratilo po svete. Veľká populácia len zvyšuje sociálny problém. Pôda sa ďalej deliť nedá. Je až božím divom, z čoho toľký národ žije. Obchodu a priemyslu v celom kraji niet a na jeho rozvoj výhľadu nikdy nebude. Zne- možňuje to sama príroda. A preto myslíme, že je i záujmom celoštát-

ným hľadieť nejakým spôsobom ratovať kraj, ktorý je v takomto postavení... Zriadením úplnej strednej školy mali by chudobní roľníci možnosť školovať svojich nadaných synkov a tým uchrániť pôdu pred ďalším delením. Národ a štát získal by ďalšie roje povedomej a statočnej inteligencie a náš ľud dôveru a lásku k republike.“

Pretože v tom čase robotníctva na Orave nebolo, roľníctvo predstavovalo jedinú ľudovú pracujúcu vrstvu, a preto sa aj pamätný spis opiera o záujmy oravských roľníkov.

Hneď nato 28. mája 1931 sa mestské zastupiteľstvo rozhodlo vyslať deputáciu k prezidentovi republiky. Sprostredkovateľom prijatia deputácie a jej sprievodcom bol dolnokubínsky rodák univerzitný profesor Dr. Pavol Bujnák. Deputácia dobre pochodila. Dostala príslub od ministra školstva Dr. Ivana Déreera, že už v septembri 1931 bude otvorená piata trieda gymnázia v Dolnom Kubíne a postupne bude obnovené úplné gymnázium.

Nato Referát ministerstva školstva a nár. osvety v Bratislave písomne oznámil mestskej rade v Dolnom Kubíne, že ministerstvo školstva svojím rozhodnutím zo dňa 8. 7. 1931 „ustanovilo, aby pri štát. nižšom reálnom gymnázii v Dolnom Kubíne v šk. roku 1931/32 otvorená bola tiež piata trieda a v ďalších rokoch postupne aj triedy vyššie s podmienkou, že sa obec Dolný Kubín právoplatne zaviazá postarať sa o umiestnenie menovaného reálneho gymnázia tým spôsobom, že opatrí potrebné náhradné miestnosti pre miestnu štátnu školu ľudovú, umiestnenú posiaľ v tejže budove, aby spomenutá budova mohla byť použitá výhradne len na umiestnenie štátneho reálneho gymnázia.“

Takto mesto Dolný Kubín rozhodnutím svojho zastupiteľstva z 1. augusta 1931 prijalo veľmi ťažký záväzok, ktorý mu potom nedal pokoja až do roku 1946. Ale urobilo to vďačne. Vyhralo dlhoročný boj a jeho víťazstvo bolo víťazstvom oravskej mládeže, ktorá mohla študovať v domácich podmienkach. Malo svoje gymnázium, teraz už bolo treba ho len udržať. Každým rokom rástli totiž požiadavky na učebňové priestory gymnázia, ale štátna ľudová a meštianska škola ich nemohli uvoľniť. Mestskej rade sa každoročne pripomínal jej pamätný záväzok z leta 1931 i hrozba zrušenia gymnázia, keby svoj záväzok neplnila. Takto sa pri mestskej rade vytvorila už roku 1931 permanentná komisia — na spôsob dnešnej školskej komisie — ktorá mala na starosti zabezpečovať učebňové priestory pre školy mesta.

Prípis Referátu ministerstva školstva a národnej osvety je pozoruhodný tým, čo uvádza v svojom záhlaví ako predmet: „Dolný Kubín a Trstená, štátne nižšie reálne gymnázia. Úprava ich organizácie v škol. roku 1931/32.“ Rozhodnuté bolo teda nielen o dolnokubínskom, ale aj o trstenskom gymnázii. To druhé sa postupne rušilo a zaniklo r. 1934.

Po zániku trstenského nižšieho gymnázia mestská rada v Dolnom Kubíne, „využívajúc len jedného z blahodarných práv našej demokra-

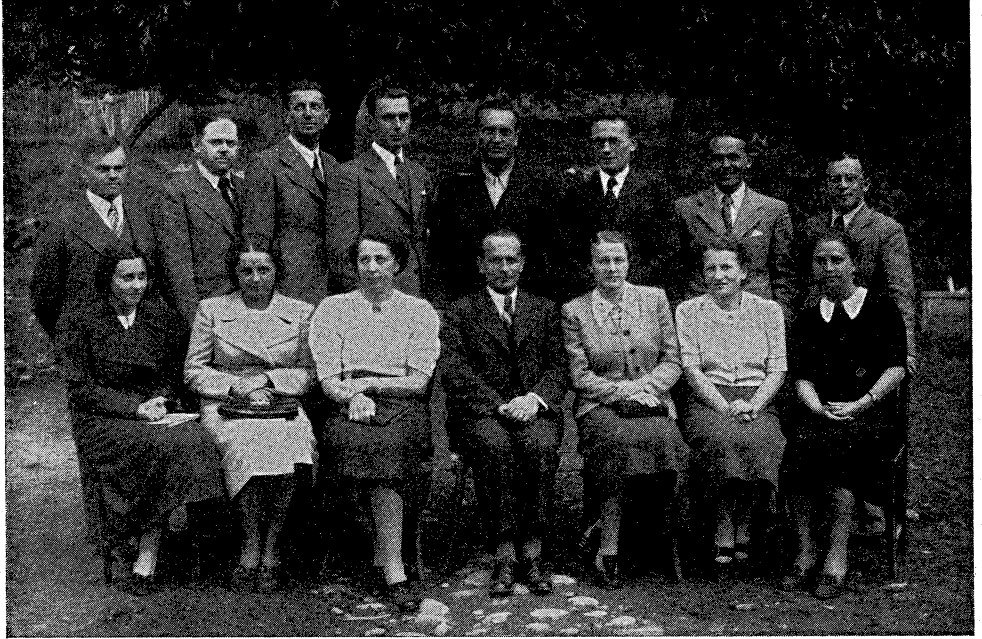
tickej slobody“, predložila v októbri 1935 ministerstvu školstva tento návrh na doriešenie oravskej školskej otázky: „Zrušenie starého nižšieho gymnázia v Trstenej a tvorenie celého vyššieho gymnázia v Dolnom Kubíne bolestne sa dotklo obyvateľstva hornej Oravy a zavinilo pochopiteľnú nedôveru a akési odcudzenie oproti jedinému oravskému gymnáziu... Sme presvedčení, že pre odstránenie tohto neblahého a hrozivého stavu by malo nesmierny význam, keby sa na čelo dolnokubínskeho gymnázia dostal rodák z Oravy, ktorý by taktne a celým svojím citovým založením k svojmu rodnému kraju bol schopný preklenúť rozdielne záujmové kruhy hornej a dolnej Oravy, vytvoriť z dolnokubínskeho Hviezdoslavovho gymnázia skutočne celooravský ústav.“

Ministerstvo školstva vzalo tento návrh do úvahy v šk. roku 1937/38, keď obsadzovalo riaditeľské miesto na gymnáziu v Dolnom Kubíne.

Dolný Kubín bral svoj záväzok voči školskej správe veľmi vážne a dlho neodkladal s jeho plnením. Mestské zastupiteľstvo 26. 9. 1931 rozhodlo postaviť pomocou štátnej a krajinskej subvencie vlastným nákladom budovu štátnej ľudovej a meštianskej školy. Vybrali aj stavebný pozemok a so stavbou sa malo začať na jar 1932. Lenže zadlženosť mesta, ktoré v tom čase budovalo svoj vodovod a kanalizáciu a pripravovalo dláždenie ulíc, a všeobecná hospodárska kríza v štáte prekazili tento plán. Mesto nielenže nemohlo rátať so štátnou podporou na stavbu školskej budovy alebo na nadstavbu starej budovy, ale nemohlo dostať ani pôžičku. Definitívne riešenie otázky umiestnenia gymnázia a základných škôl bolo treba odložiť o 3-4 roky, keď azda prejde hospodárska kríza.

V školskom roku 1931/32, na počiatku svojej novej etapy, malo gymnázium už 73 žiakov v prvom a 37 žiakov v piatom ročníku, ktorý sa otvoril ako nový. V ďalších rokoch sa škola rýchle počtom žiactva rozrastala a dokázala svoju prosperitu, existenčnú potrebnosť na Orave. V škol. roku 1937/38 mala 11 tried s 363 žiakmi a v škol. roku 1946/47 najvyšší počet 13 tried so 493 žiakmi. Vyučovalo sa aj na dve smeny (v škol. roku 1937/38) v školských miestnostiach, ale aj v prenajatých veľmi núdzových priestoroch v meste. Pretože pre nedostatok učební nebolo možné tvoriť paralelky v jednotlivých ročníkoch, triedy mávali neuveriteľne vysoké počty žiakov, napr. v škol. roku 1938/39 štvrtá trieda až 52 a o rok neskoršie tá istá trieda až 54 žiakov.

Mestské zastupiteľstvo, verné svojmu záväzku z roku 1931, obnovuje v krízovej situácii roku 1937 najprv myšlienku nadstavby poschodia na starú školskú budovu, potom však sa definitívne prikloní k staršej alternatíve: postaviť budovu základným školám a uvoľniť priestory v starej budove pre gymnázium. Finančný príspevok obce bol pojatý do rozpočtu na rok 1938. Ale vo víre vážnych vnútropolitických udalostí i pre osud Československej republiky rozhodujúcich medzinárodných udalostí zanikali lokálne starosti a bolesti, teda aj záujem o stavbu školy. A tak začiatkom slovenského štátu ešte raz bola ohrozená exist-

Profesorský zbor gymnázia v šk. r. 1937/38. Sediaci zľava: Laura Janovská, Viera Voříšková, Helena Ursínyová, riad. Ján Potocký, Klára Schurinová, Mária Dúhová, Melánia Kubová; stojaci zľava: Jozef Kučera, Dr. Cyril Ursíny, Frant. Janovský, Emil Kraemer, Jaromír Komárek, Frant. Šnajperk, Frant. Kudláč, Ján Halaša.

tencia dolnokubínskeho gymnázia. Oživené bolo a budovalo sa trstenské gymnázium a mesto Dolný Kubín, ak si chcelo školu udržať, muselo sa znova zaviazať ministerstvu školstva, že sa pričíní o výstavbu gymnaziálnej budovy. V októbri 1941 vykúpilo stavebný pozemok a v krátkom čase architekt M. M. Harminc vyhotovil projekt budovy dvanásťtriedneho gymnázia, ale stavať sa začalo až po vojne roku 1947. Oslavy šiesteho výročia Slovenského národného povstania r. 1950 boli veľmi priliehavým slávnostným rámcom odovzdania hotového diela — vytúženej novostavby dolnokubínskemu gymnáziu. To bolo už v čase, keď gymnázium podľa zákona o jednotnej škole bolo len štvortriednou školou. Do voľných učební v školskej budove prijalo národnú školu. Po svojom presťahovaní do novostavby malo gymnázium v štyroch ročníkoch 6 tried so 195 žiakmi.

Zo štyroch riaditeľov z rokov 1934—1950, ktorým pripadla úloha budovateľov materiálnych podmienok školy — vystrojenie školy učebnými pomôckami, inštalovanie vodovodu a kanalizácie v starej budove, stavba novej školskej budovy — jubilujúca škola troch spomína s pietou už ako mŕtvych. Dr. Emanuel Bartoš, profesor prírodopisu a ze-

mepisu, po bohatej stredoškolskej praxi sa habilitoval za profesora na Prírodovedeckej fakulte Karlovej univerzity v Prahe, kde dosiahol vzácne vedecké úspechy; zomrel 2. 3. 1966. Ján Anděl, profesor dejepisu a zemepisu, zomrel po jednoročnom účinkovaní na svojom pracovisku v Dolnom Kubíne 18. 7. 1937. Ján Potocký, oravský rodák zo Sedliackej Dubovej, profesor matematiky a fyziky, zomrel ako dôchodca v Bratislave r. 1963.

POGYMNAZIÁLNE STREDOŠKOLSKÉ TYPY

JEDENÁŠŤROČNÁ A DVANÁŠŤROČNÁ STREDNÁ ŠKOLA,
STREDNÁ VŠEOBECNOVZDELÁVACIA ŠKOLA

Roku 1953 podľa školského zákona utvoril sa nový školský typ jedenáštočnej strednej školy, ktorý našiel v Dolnom Kubíne pripravené základné materiálne i kádrové podmienky a bolo veľmi jednoduché organizovať ho s triedami predošlého gymnázia, ktoré malo už 34-ročnú tradíciu. Osem prvých ročníkov tvorilo školu s povinnou školskou dochádzkou, tri najvyššie ročníky, t. j. 9., 10. a 11. výberovú strednú školu a nahrádzali predošlé gymnázium. Prechod zo štvortriedneho gymnázia na tri výberové ročníky jedenáštočnej strednej školy sa uskutočnil tak, že koncom škol. roku 1952/53 maturovali nielen žiaci 4. ročníka ale po zvláštnom letnom kurze v auguste 1953 aj žiaci 3. ročníka.

V prvom školskom roku tohto typu — 1953/54 bolo v 9.—11. ročníku 6 tried s počtom 179 žiakov.

Nasledujúce roky priniesli škole materiálny rozvoj, stabilizáciu učiteľských síl na stredoškolskom stupni a dobrú povesť pri relatívnom hodnotení škôl tohto druhu. Pod vedením riaditeľov Jána Halašu, Vladimíra Čaploviča a Pavla Lettricha svojpomocnými akciami a spoluprácou s patronátymi Slovenskými elektrotechnickými závodmi v Dolnom Kubíne škola si kompletne vybudovala odborné učebne fyziky a chémie, školské dielne so štyrmi učebňami, školské pokusné pole, ihriská a parkové priestranstvá v okolí školskej budovy, stala sa ukážkovou. Premyslene uskutočňovanou pracovnou výchovou žiakov a jej výsledkami vzbudila pozornosť verejnosti a pri desiatom výročí oslobodenia Československej republiky r. 1955 bola odmenená cenou Zboru povereníkov. Spĺňala všetky podmienky, aby v škol. roku 1959/60 začala prechádzať na typ dvanáštočnej strednej školy s prvými deviatimi triedami povinnej školskej dochádzky a s tromi najvyššími ročníkmi výberovej strednej školy. V tomto škol. roku boli v 10.—12. ročníku 4 triedy s počtom 133 žiakov.

Najtesnejšie spojenie školy so životom, čo bolo podstatným znakom obsahovej náplne školy, uskutočňovalo sa medziiným aj predmetom

základy výroby, ktorý mal v týždennom učebnom pláne 4 hodiny teórie a 6 hodín výrobnej praxe. Podľa miestnych možností dolnokubínska škola orientovala sa na základy hutníckej výroby v spolupráci s Kovo-
hutami Istebné, no už v ďalších rokoch, keď v jednotlivých ročníkoch mala aj paralelky, rozšírila svoj výber i na základy elektrotechnickej výroby v spojení so Slovenskými elektrotech. závodmi v Dolnom Kubíne a na základy strojárenskej výroby v Kovohutách Mokrad'. Mala veľkú výhodu v tom, že v blízkosti mala tri priemyselné závody, ktoré ochotne vychádzali v ústrety jej potrebám, dávali pracovné možnosti žiakom a svojimi kvalifikovanými a pedagogicky súcimi pracovníkmi zabezpečovali vyučovanie teórie predmetu i výrobnú prax. Vo všetkých troch závodoch bola výrobná prax úspešná a splnila svoje poslanie. Roku 1962 maturujúci žiaci po prvýkrát v histórii školy vykonali kvalifikačné skúšky z hutníctva a pomocnej výroby a r. 1963 druhý raz. Výrobnú prácu z elektrotechniky r. 1964 ukončila kvalifikačnými skúškami jedna trieda a zo strojárstva tiež jedna trieda.

No veľmi skoro prišla ďalšia zmena v organizácii strednej školy. Podľa školského zákona z roku 1960 vznikli z predošlej dvanásťročnej školskej jednotky dve školy — základná deväťročná a trojročná stredná škola, ale zostali aj naďalej pod spoločným riadením do konca škol. roku 1966/67. Stredná škola bola pedagogicky usmerňovaná krajským národným výborom, deväťročná okresným národným výborom.

Učiteľský zbor Jedenásťročnej strednej školy P. O. Hviezdoslava v škol. roku 1958/59.

Keď stredná všeobecnovzdelávacia škola počtom tried spĺňala podmienky pre osamostatnenie, ONV — odbor školstva a kultúry v Dolnom Kubíne usiloval sa už roku 1965 jej odlúčenie od základnej deväťročnej školy spojiť s jej premiestnením do starej budovy ZDŠ a získať účelovo dobudovanú gymnaziálnu novostavbu pre ZDŠ. Tento zámer bol na čas znemožnený zásahom Povereníctva SNR pre školstvo a S-KNV — odboru školstva a kultúry, pretože potrebám strednej školy neprispôbená stará budova nevyhovovala a realizovanie zámeru ONV — odboru školstva a kultúry bolo by spôsobilo úpadok úrovne vyučovania na strednej škole. To bolo totiž v čase, keď sa v ČSSR definovalo poslanie strednej všeobecnovzdelávacej školy a podľa uznesenia ÚV KSČ z okt. 1964 sa v celom štáte zabezpečovali materiálne predpoklady, aby stredné všeobecnovzdelávacie školy mohli úspešne plniť úlohu prípravy svojich absolventov na vysokoškolské štúdium. No materiálne úplne dobudovanej dolnokubínskej strednej všeobecnovzdelávacej škole okresní školskí predstavitelia pripravili návrat do podmienok, v ktorých sa zrodila pred päťdesiatimi rokmi.

O dva roky neskoršie ONV — odbor školstva a kultúry obnovil svoje úsilie a svoj zámer uskutočnil, i keď sa podmienky pre prácu SVŠ v starej budove nezmenili.

Aký to priepastný kontrast: na jednej strane tridsaťročný boj širokej oravskej verejnosti o strednú školu v Dolnom Kubíne, potom mnohoročné snahy o jej materiálne dobudovanie a jej všestranné napredovanie, na druhej strane roku 1967 cudzí, nežičlivý postoj okresných školských predstaviteľov k tej istej škole, ktorá vzdeláva a vychováva len deti Oravy.

Premeny gymnázia na nové nevyhranené typy jedenástočnej, dvanaštočnej a strednej všeobecnovzdelávacej školy, ktoré mali len znaky prechodnosti, s ustavičnou zmenou učebných plánov a osnov, boli v jednom desaťročí neprestajným experimentovaním s poslaním a úrovňou strednej školy vo všeobecnosti, ale umožnili ešte aj osobitné experimentovanie s jej osudom.

Školský rok 1967/68 je najčernejším rokom v celej päťdesiatročnej histórii dolnokubínskej strednej všeobecnovzdelávacej školy. Pracovala v takých ťažkostiach, aké neprekónávala azda nikdy nijaká škola, v podmienkach nedôstojných pre vyučovaciu a výchovnú činnosť. V lete 1967 presťahovala sa do budovy, ktorá sa hneď začala rekonštruovať finančným nákladom 3,7 miliónov Kčs. Rozširovali sa učebňové priestory búraním priečok, od základu sa budovali odborné učebne, vymieňala sa podlaha vo všetkých miestnostiach, zavádzal sa vodovod a kanalizácia do všetkých miestností, vymieňali a premurávali sa obloky a dvere v celej budove, vymieňali sa schodištia, rozbíjala sa stará betónová dlažba a kladla sa nová, všetky vnútorné priestory školskej budovy sa maľovali. Cez zimu museli byť steny budovy na viacerých

miestach otvorené pre prísun stavebného materiálu, budova sa nemohla vykúriť. Vyučovalo sa v hrmote, prachu a v zime a škola nevynechala ani jeden deň pre stavebné práce v školskej budove.

V zabezpečovaní a organizovaní rekonštrukčných prác bol učiteľský zbor SVŠ ponechaný sám na seba. V ťažkých úlohách obstál však čestne zásluhou tých svojich členov, ktorí školu zveľaďovali predtým a ktorým jej osud nebol ľahostajný ani teraz (Pavol Lettrich, Július Dzurek). Pod vedením riaditeľa Lubomíra Knoteka, ktorý prevzal funkciu v lete 1967, prekonal za dva roky ťažkosti a k päťdesiatemu výročiu pripravili jubilujúcej škole dôstojné materiálne podmienky pre jej rozvoj a najlepšiu prosperitu.

ŽIACI, ABSOLVENTI A UČITELIA ŠKOLY

Ba požehnaná mať je Orava
i šťastná, čo si rodí synov, ktorí
ľud' všeludského vedú do práva!

(P. O. Hviezdoslav)

Za päťdesiat rokov dolnokubínske gymnázium a jeho nové stredoškolské typy vychovali pre spoločnosť, pre národ a štát, mnoho rojov povedomých a pracovitých Oravcov, ktorí zaujímajú nielen bežné, ale i najvýznamnejšie postavenia vo všetkých oblastiach ľudskej činnosti v našej spoločnosti, na poli kultúrnom, vedeckom, politickom a hospodárskom. Po prvých maturantoch z roku 1923 maturovali oravskí žiaci na dolnokubínskom gymnáziu pravidelne každoročne až od škol. roku 1934/35. V škol. roku 1960/61 v dôsledku prechodu jedenástročnej školy na dvanásťročnú sa nematurovalo. Z 20 ročníkov gymnázia do roku 1952/53 vyšlo 660 absolventov, zo 7 ročníkov jedenástročnej strednej školy 419 a zo 7 ročníkov strednej všeobecno-vzdelávacej školy do roku 1967/68 422 absolventov, spolu teda 1501.

Od škol. roku 1964/65 študovala tu osobitná trieda vychovávateľskej špecializácie pedagogickej školy, ktorej žiaci počtom 37 maturovali roku 1967/68.

V štúdiu pracujúcich popri zamestnaní v 9 cykloch od škol. roku 1954/55 získalo stredoškolské vzdelanie s maturitou 146 študujúcich.

Sociálny pôvod žiactva potvrdzuje argumenty memoranda mestského zastupiteľského zboru z roku 1931, že gymnázium umožní štúdium nadaným oravským roľníckym žiakom, čiže deťom z ľudových pracujúcich vrstiev, a vyvracia absolutizujúce tvrdenia, že gymnázium bolo výsadnou školou meštiackych detí. Sociálne zloženie žiactva sa síce úradne začalo sledovať až od škol. roku 1940/41, ale profesorka Jaromíra Mulačová urobila o ňom záznam už vo Výročnej správe za škol. rok 1929/30. Vtedy bolo 42,5 percent žiakov z rodín štátnych a verejných zamestnancov, 32 percent roľníckych žiakov, 20 percent z rodín

drobných remeselníkov a živnostníkov, 5,5 percent rôzneho iného povolania. Prehľad za roky 1940—50 dokazuje číselný presun v prospech roľnícko-robotníckeho pôvodu:

1940/41: št. zam. 42,7 perc. — roľníci 35,8 perc. — ostatní 21,5 perc.
1943/44: št. zam. 42,0 perc. — roľníci 41,5 perc. — ostatní 16,5 perc.
1945/46: št. zam. 31,1 perc. — roľníci 41,4 perc. — ostatní 27,5 perc.
1949/50: št. zam. 22,4 % - roľníci 44,3 % - robot. 18,5 % - ost. 14,8 %

Sociálny pôvod žiactva a podmienky, v ktorých študovalo, vyžiadali si rôzne podporné akcie a vznik rôznych pomocných školských zariadení. Hodne žiakov bolo zo vzdialených oravských obcí, ktoré neboli spojené dopravnými prostriedkami s Dolným Kubínom. Takíto žiaci bývali v sídle školy v podnájomných študentských bytoch a stravovali sa po študentsky. Pritom Dolný Kubín nebol takým veľkým mestským prostredím, kde by si chudobní gymnazisti mohli zarobiť kondíciami alebo inou primeranou prácou. Preto veľkú úlohu hrala priama podpora.

Už v prvom roku školy r. 1919 združili sa dolnokubínski priaznivci stredných škôl — gymnázia a obchodnej školy — do spolku, ktorý pre stravovanie žiakov zriadil a vydržoval a l u m n e u m. Podmienky, v ktorých alumneum vykonávalo svoju úlohu, osvetľuje správa v 38. čísle II. roč. Našej Oravy. Stravníci dostávali obedy a večere za 110 Kčs mesačne, ale museli prispieť potravinovými naturáliami: 3 kg pšeničnej a 5 kg žitnej múky, 1 kg masťa, 1 kg syra alebo pol kg maku alebo 2 kg hrachu, 10 vajec. Za naturálie platilo alumneum maximálne ceny, ktoré sa stravníkom odrátali z mesačného poplatku.

Podobne roku 1931, keď sa gymnázium začalo rozširovať na osemtriednu školu, zorganizoval sa Spolok konviktu, ktorý hneď v škol. roku 1931/32 poskytoval v študentskej jedálni lacné stravovanie žiakom bývajúcim po súkromných bytoch. Zriadenie konviktu malo veľmi priaznivý ohlas v celej Orave. Podľa stanov mal Spolok konviktu zakladajúcich členov s vkladom 1000 Kčs, riadnych členov s ročným príspevkom 50 Kčs a podporujúcich členov s ročným príspevkom 10 Kčs. Medzi riadnymi členmi bolo 13 horooravských obcí. Najväčšími priaznivcami konviktu bol Oravský komposesorát v Oravskom Podzámku, ktorý sa zapísal vkladom 11 500 Kčs, a Sirotský úrad v Dolnom Kubíne, ktorý sa stal desaťnásobným zakladajúcim členom vkladom 10 000 Kčs. Kuratórium konviktu poskytovalo veľmi dobrým žiakom úľavu z poplatkov za obedy a večere, ktoré boli spočiatku 90 a neskoršie 120 Kčs mesačne.

V nasledujúcich rokoch konvikt pocítoval ťažkosti všeobecnej hospodárskej krízy. Podporovatelia prispievali v menšej miere, ako konvikt potreboval. Udržal sa tri roky zásluhou obetavých pracovníkov kuratória, najmä profesorky Jaromíry Mulačovej, ktorá však už koncom roku 1932/33 odišla do dôchodku.

Po zániku konviktu vždy sa našli obetaví občania, ktorí vo svojich

domácnostiach zdarma stravovali chudobných gymnazistov. Napríklad Výročná správa za škol. rok 1940/41 spomína 52 takýchto rodín.

Po druhej svetovej vojne veľké služby nielen z hľadiska hmotného zabezpečenia, ale aj organizovanou výchovou 15 rokov preukazoval žiakom gymnázia stredoškolský internát, ktorý sa zriadil v máji 1945, v čase vojnou zničených a ešte neobnovených komunikácií. V ňom našlo každoročne svoj domov priemerne 60 žiakov a okrem toho dobrú a lacnú stravu ďalších 60 externých stravníkov. Internatisti vždy vynikali v škole dobrým prospechom a pracovnou aktivitou v samovzdelávacom krúžku a neskoršie v školskej organizácii Československého zväzu mládeže. Samovzdelávací krúžok Andreja Radlinského si založili žiaci gymnázia r. 1933. Jeho poslaním bolo zjednocovať žiakov k vzájomnému sebavzdelávaniu a pestovaniu spoločenského života.

Internatisti sa vydržovali štátnymi štipendiami. Napríklad Výročná správa školy za škol. rok 1947/48 uvádza, že žiaci gymnázia dostali na internátne zaopatrenie formou štipendia za rok 291 800 Kčs.

Na ilustráciu krásnej, všestrannej podpornej činnosti rodičovského združenia, ktoré sa úradne ustanovilo na škole v septembri 1930, azda najlepšie hovorí za štyri desaťročia Výročná správa za škol. rok 1932/33: združenie uzavrelo s miestnymi zubnými technikmi dohodu, že všetkým žiakom dvakrát do roka prežrú a opravia zuby za mesačný poplatok 1 Kčs, ktorý združenie zaplatí za každého žiaka.

Na podporu chudobných a dobre prosperujúcich žiakov utvorili sa pri rôznych štátnych alebo školských významných výročiach podporné fondy. Tak vznikol už roku 1920/21 podporný fond Jaroslava Vlčka, pomenovaný takto z vďaky za Vlčkove zásluhy o založenie gymnázia, základina Júliusa Ballu, prvého okresného školského inšpektora z roku 1919, základina Janka Matúšku r. 1921 pri stom výročí básnikovho narodenia, Hviezdoslavova základina a Masarykov fond. Z týchto základín sa chudobným dobrým žiakom každoročne udeľovali štipendia a kupovali učebnice.

Dolnokubínske gymnázium počtom žiactva patrilo vždy k menším alebo priemerne veľkým školám na Slovensku. Malo však medzi nimi dobrú povest' úroveň vedomostí svojich absolventov a pokrokovým duchom výchovy. Čím chudobnejší kraj, tým pracovitejšie, húževnatejšie, skromné, ale pribojné boli jeho deti, žiaci dolnokubínskeho gymnázia. A vari sem prichádzali aj učitelia tých istých vlastností, a preto sa im pri tejto dvojstrannej zhode práca darila. Provinčné mestečko nebolo nikdy príťažlivou profesorskou štáciou, ale získalo si každého nového občana-pristahovalca krásou a čistotou okolitej prírody a srdečnosťou oravského človeka, takže ne jeden zrástol s oravským prostredím, nerád sa s ním lúčil a rád sa tam vracal.

Mesto Dolný Kubín, jeho jubilujúca škola a jej odchovanci s vďakou spomínajú všetkých českých profesorov, ktorí tu zakladali stredoškolskú tradíciu, naučili sa sami slovensky, učili slovenských žiakov ich

materinský jazyk (František Malota, Helena Ursínyová, Jaromír Komárek), objavovali im slovenskú históriu a kultúru a formovali v nich zdravé národné povedomie. Vykonali tu veľký kus dobrej práce za dvadsať rokov. S ich mimoškolskou prácou je spojený vznik a rozvoj spoločenských organizácií a ich činnosti v meste, či už ide o sokolskú telovýchovu (Antonín Štěpán, Otakar Ševčík), turistiku a inú športovú činnosť, alebo ochotnícke divadelníctvo (František Kudláč, Ján Wenig), osvetovú prácu, spevokoly žiactva a dospelých (Ján Anděl, Jaromír Komárek), tradičné študentské plesy a divadelné predstavenia, príležitostné verejné akadémie, výstavy maliarskeho umenia.

Prví profesori Slováci, odchovanci už československých stredných a vysokých škôl, nastupovali do škôl až od škol. roku 1933/34. Do roku 1939 nemohli vo všeobecnosti zaplniť všetky učiteľské miesta na slovenských stredných školách, uvoľnené českými profesormi. No dolnokubínske gymnázium malo práve vo vojnových rokoch dostatok kvalitných učiteľov, pretože ministerstvo školstva sem posielalo protifašisticky a československy orientovaných pracovníkov, aby mohli byť v malom prostredí ľahko pozorovaní a nemohli režimu škodiť. Ale dosiahlo opačný výsledok. Ustálil sa tu učiteľský zbor, ktorý napriek policajnému dozoru od jari 1939, kedy sa na škole objavila prvá letáková protifašistická akcia, vedel v mládeži živiť až do rozhodujúcich chvíľ roku 1944 ducha národného povedomia a československej štátnosti. Učitelia tejto školy práve v čase pre národ najťažšom mali odvahu postaviť sa na Orave do čela aktívneho odboja proti fašizmu a za obnovenie Českoslo-

Gymnaziálny žiacky spevokol zo škol. roku 1936/37 so svojimi dirigentmi J. Komárkom (prvý zľava) a riad. J. Andělom v prostriedku.

Divadelná skupina Samovzdelávacieho krúžku A. Radlinského na gymnáziu. Pod vedením profesorov J. Halašu a O. Sokolíka naštudovala a dňa 19. XII. 1936 s úspechom zahrala dolnokubínskemu obecnstvu Palárikovu veselohru Dobrodružstvo pri obžinkoch.

venskej republiky (Pavol Lettrich, Vladimír Čaplovič, Ján Halaša, Ján Cvinček, Ondrej Pecník). S nimi aj žiaci školy sa aktívne zúčastňovali na obrane Oravy v povstaleckom boji. Mnohí bojovali na tých najnebezpečnejších úsekoch: Jaroslav Prokop, Boris Boor, Eduard Kubinec, Jaroslav Majer, Štefan Šmeringai, Mirko Kustra, Milan Daubner, Jaroslav Osadský a Alžbeta Csillaghyová, ktorá v boji za naše oslobodenie obetovala svoj mladý mnohosľubný život. Po čiastočnom zatlačení povstania do hôr s učiteľmi P. Lettrichom a Vl. Čaplovičom odišli pokračovať v boji aj žiaci J. Prokop, J. Majer, B. Boor, E. Kubinec. Profesor Jána Cvinčeka a Jána Halašu väznilo gestapo a so žiakmi Mikulášom Křesák, Milanom Ďurkovičom, Karolom Brňalom, Andrejom Hankom odvieďlo do koncentračných táborov v Nemecku, odkiaľ sa vrátili po skončení vojny.

Účasť na odboji proti hitlerovskej okupácii a za obnovenie Československej republiky patrí medzi tie najsvetlejšie stránky Hviezdoslavovho gymnázia. Vďaka takémuto výchovnému pôsobeniu vyrástla na škole celá generácia mladých ľudí, ktorí sa potom angažovali v duchu pokrokových myšlienok socializmu.

V tom istom duchu uzavrelo dolnokubínske gymnázium roku 1949 v rámci medzimestskej a medziokresnej družby s Dvorom Králové družbu s kráľovédvorským gymnáziom. O tieto priateľské vzťahy sa zaslúžili

královédvorskí občania, ktorí do roku 1939 žili na Orave a tento kraj si obľúbili. Hlavnými organizátormi boli profesor František Konečný a inšpektor ČSD Ladislav Lada. V dňoch 27.—30. októbra 1948 odcestovala 78-členná školská výprava učiteľov a žiakov do Dvora Králové, kde s domácou školou pripravili spoločnú akadémiu na oslavu 30. výročia vzniku Československej republiky a slávnosť pomenovania královédvorského gymnázia Hviezdoslavovým. V budove nového Hviezdoslavovho gymnázia bola odhalená básnikova busta. Priateľské styky obe školy rozvíjali vzájomnými návštevami žiactva, telovýchovnými a kultúrnymi akciami. Oslabli azda len prechodne v dôsledku odchodu ich organizátorov z verejného života a najmä smrti Františka Konečného a Ladislava Lada, ako aj pre nové oficiálne družby v rámci krajov v šesťdesiatych rokoch.

Dolnokubínske gymnázium dlho predstavovalo na Orave najvyššiu vzdelávaciu inštitúciu. S vyučovacími povinnosťami si svedomite plnilo aj ušľachtilé výchovné a osvetové poslanie. Duch iniciatívy, ktorý patrí k charakteristickým znakom tejto školy, ju neopustil. Naopak, bude ďalej rozvíjať jej pekné pokrokové tradície.

PROFESORSKÝ ZBOR SVŠ V DOLNOM KUBÍNE V ŠK. ROKU 1968/69.

Profesorský zbor Strednej všeobecno vzdelávacej školy P. O. Hviezdoslava v škol. roku 1968/69. V prvom rade (sediaci) zľava: Dr. J. Jelínek, Z. Dobiášová, P. Lettrich, riad. E. Knotek, J. Halaša, K. Steindlbergerová, J. Medvecký; v druhom rade zľava: E. Gašaj, K. Kováčová, Z. Kramerová, F. Kramer, tajomníčka M. Macurová, K. Slamková, O. Švec; v treťom rade zľava: I. Pjontek, J. Janovic, F. Demko, R. Oláh, O. Blaško.

1. Lubomír Knotek, riaditeľ, 1929, jazyk slovenský — dejepis
2. Ján Halaša, zástupca riaditeľa, 1909, jazyk slovenský — jazyk francúzsky
3. Ondrej Blaško, 1937, prírodopis — zemepis
4. Ferdinand Demko, 1940, matematika — fyzika
5. Zuzana Dobiášová, 1944, matematika — fyzika
6. Eduard Gašaj, 1928, dejepis — jazyk francúzsky — jazyk nemecký

7. Ján Janovic, 1933, prírodopis — chémia
8. Dr. Jozef Jelínek, 1909, prírodopis — chémia
9. Katarína Kováčová, 1938, jazyk ruský — dejepis
10. Fridrich Kramer, 1933, jazyk ruský — telesná výchova
11. Zora Kramerová, 1934, jazyk slovenský — jazyk ruský
12. Pavol Lettrich, 1903, matematika — fyzika
13. Jozef Medvecký, 1916, jazyk latinský — jazyk grécky — jazyk nemecký
14. Rudolf Oláh, 1941, matematika — chémia
15. Imrich Pjontek, 1923, dejepis — zemepis
16. Kristína Slamková, 1940, jazyk slovenský — dejepis
17. Kristína Steindlbergerová, 1942, jazyk slovenský — jazyk ruský
18. Ondrej Švec, 1943, matematika — deskriptívna geometria

ROZPOMIENKY

Dr. PETER COLOTKA:

SPOMIENKY NA GYMNAZIÁLNE ROKY

Keď napochytró chytám pero, aby som pri príležitosti 50. výročia dolnokubínskeho gymnázia zaznamenal moje spomienky na roky prežité „v tej kubínskej žltej búde“, neviem kde začať, či skôr, čomu dať prednosť. Dalo by sa hodne hovoriť o tom, ako ťažko uskutočniteľným snom mnohých oravských chlapcov mojej generácie bolo dostať sa do stredoškolských lavíc tohto gymnázia pre ťažké sociálne postavenie väčšiny oravských rodín. Sám mám trpké skúsenosti z čias, keď už ako odrastený parobok som zatúžil poznať a pochopiť čosi viac z múdrosti tohto sveta, ako to boli celým generáciám mojich predkov ohraňovali okolité vršky chotára mojej rodnej obce. Často na tieto časy (a iste nie som sám) spomínam nielen z dôvodov clivej romantiky, ale tiež pre porovnanie, aby sme pochopili, kde sme kedysi na Orave boli a kde sme dnes, a ešte viac — kde chceme byť...

Dá sa spomenúť, ako pod strechou dolnokubínskeho gymnázia sme my, vtedy mladí — prekonávali rôzne predsudky minulosti, najmä konfesionálne, cestou poznávania životného príkladu mnohých z našich profesorov i spolužiakov, rozširovaním si obzorov ľudského poznania, ktoré je také nepriateľské voči rôznym všetkým iracionálnym doktrínam.

Nedá sa zabudnúť, že naša generácia prežila väčšiu časť študentských rokov v podmienkach vojnovéj katastrofy, v období, keď pod cudzou i domácou nálepkou sa robil pokus s predajom duševnému zdraviu škodlivého „hnedého jedu“. S úctou k našim profesorom vtedajšieho obdobia sa žiada povedať, že tomuto vplyvu nepodľahli a vo svojej pedagogickej práci osvedčili celkove svoje protifašistické, demokratické zmýšľanie. Nie náhodou dvaja z nich — profesor Vl. Čaplovič a profesor Pavol Lettrich — patrili neskôr medzi hlavných organizátorov Slovenského národného povstania na Orave a mnohí zo študentov boli zas jeho aktívnymi účastníkmi. V tejto súvislosti sa žiada oceniť i zástoj tých členov profesorského zboru včítane vtedajšieho riaditeľa profesora J. Cvinčeka (v našom žargóne — „šerifa“), čo urobili mnohé kroky,

aby v neskorších mesiacoch zabránili represáliám voči týmto pokrokovým zmýšľajúcim študentom.

V spomienkach na dolnokubínske gymnázium by som aj v nadväznosti na to, čo som povedal — rád ocenil prácu profesorského zboru, ktorý nás na tejto škole viedol, vychovával, pomáhal, radil... S uznaním mi prichodí hovoriť o profesorskom zbore ako celku, lebo najmä s odstupom rokov viem oceniť ich zásluhy, ktoré mali na našom formovaní. Úroveň profesorov kubínskeho gymnázia bola slušná, na viacerých úsekoch vynikajúca. Pokiaľ ide o moje osobné spomienky, výrazne mi v nich zakotvil najmä náš dlhoročný triedny profesor Juraj — Daniel Szabó, t. č. vysokoškolský profesor na VŠT v Košiciach. Bol z neho nadpriemerný formát nielen v jeho disciplínach — matematike, fyzike, ale bol to tiež vynikajúci pedagóg, moderný pedagóg, ktorý za základ svojej autority použil priateľstvo k študentom, pritom priateľstvo založené na nárončosti. Počas môjho pôsobenia na Univerzite Komenského v Bratislave som v značnej časti budoval na jeho metóde, neviem, pravda, či s takým úspechom ako on — môj vzor.

Osobitne teplá spomienka ma viaže tiež k profesorovi Janovskému a Waclawiakovi. Prvý bol typom moderného človeka, s hlboko humanistickým založením. Bol pôvodom Čech, no veľmi dobre rozumel duši aj mladých oravských dievčat a chlapcov — prispel naozaj hodne k tomu, aby z nás hranatých Oravcov čosi vykresal.

Pán profesor Waclawiak, náš „Penza“, vynikal poctivosťou vo svojich povinnostiach i snahou po jemnom modelovaní nášho charakteru. Vedel sa na nás aj načertiť (nuž čo, keď čertami sme často naozaj boli), no rád s úsmevom dobrého otca adaptoval výroky rímskych klasikov pre potreby prevýchovy nás oravských zbojníkov. Smutno je mi pri srdci, že tento dobrý človek, ktorý ešte v roku 1966 bol prítomný na našom 20-ročnom jubilejnom stretnutí, podľahol zákernej chorobe doslovne pár dní potom, čo sme ho vnímali takého vyrovnaného, usmievavého, ako za našich študentských čias...

Úchytkom — teda aspoň toľko — lebo v tejto dobe život ma dokonale naháňa. Pozdravujem naše jubilujúce gymnázium opravdu od srdca a pri oceňujúcom pohľade na jeho doterajšiu záslužnú prácu prajem mu dobrú cestu do ďalšieho polstoročia.

THEO H. FLORIN:

NAŠA ORAVSKÁ ALMA MATER

Je milo človeku v jesenných chvíľkach zaspomínať si na „časy snivej mladosti“, ktoré prežil v rodisku a ktoré ako divoké husi ďaleko odleteli...

I.

Bol včasný jesenný oravský deň 21. septembra 1919. Slnce spúšťalo riedke horúce snopy svojich lúčov na bidermajerovské námestie župného mesta — Dolný Kubín. Sviatočná nálada sa zračila na tvárach občanov mesta a radosť v očiach. Na námestí pred župným domom vojenská hudba vyhrávala pred tribúnou, ovenčenou zelenou chvojinou. Žiaci miestnych škôl, medzi ktorými bol som aj ja, 11-ročný, ako aj veľa občanov mesta i dedín stáli sme pred tribúnou pohromade s panstvom úradníkov. Očakávali sme vládnych hostí. Silné tleskanie ma upozornilo na ich príchod. Prechádzajú špalierom krojovaných dievčat zo slovenských a panslavistických kubínskych rodín. Župan Oravskej stolice dr. Vladimír Pivko a správca Matice slovenskej univ. prof. dr. Jaroslav Vlček vedú medzi sebou staručkého básnika Hviezdoslava. Za nimi ide veľa oficiálnych hostí. Zasadnú na tribúne.

Priznám sa, že som nevnímal rečníkov, čo hovorili. To všetko som sa dočítal až po rokoch. Jedno som vedel, že sa otváralo gymnázium. Čosí som vyrozumel aj z veľkého prívetu staručkého básnika Hviezdoslava, ktorého milá, jasná tvár ešte i dnes svieti v mojej duši. Zapamätal som si aj pána župana Pivku, Jaroslava Vlčka a milého Janina Trnkócyho, ktorý v slnečnej páľave držal dáždňik nad obnaženou hlavou básnika Hviezdoslava.

II.

Vynárajú sa mi usmievavé tváre profesorov Nováka, Wženteka a ďalších, ktorých mená zaclonil čas. Vidím statnú postavu riaditeľa gymnázia Františka Malotu. Boli to profesori českej národnosti. Vzdelaní, skutoční intelektuáli. Nepovýšení, ale jednoduchí a skromní. Vyznali sa v žiakoch aj vo svojich predmetoch.

Ako viem, viacerí z nich sa naučili po slovensky a v našej reči aj prednášali. Často chodili na dediny medzi ľud ako dobrovoľní pracovníci Čs. červeného kríža, usporadovali prednášky, ba i menšie kultúrne slávnosti. I keď niektorí iba krátko v Dolnom Kubíne pobudli, na leto, v čase vakácií vracali sa so svojimi novými žiakmi-chovancami na Oravu a táborili v blízkosti Oravského Podzámku. Takým spôsobom približovali iným náš oravský ľud a Hviezdoslavov kraj.

S niektorými profesormi stretol som sa, po rokoch, v Paríži. S tými, ktorí ma naučili poznávať tvorbu Otokara Březinu, J. Sv. Machara, Antonina Sovu i Karla Hlaváčka. Poznávať národných koryfejev českých. A čo najviac, naučili ma milovať český národ.

Na týchto českých profesorov často spomínam. O ich kvalite neraz spomínal najstarší profesor gymnázia Jozef Maxián, že „boli požehnaním pre Hviezdoslavovo gymnázium a pre Oravu“. Vychovali dobrú, vzdelanú generáciu.

Boli to profesori „pár ligotavých lúčov“, ktorí rozsvetcovali naše mladé duše. Oni otvárali v nás a najmä vo mne poznanstvo veľkého bratského národa českého. Oni nám otvárali ako dobrí nasledovníci Komenského — brány obzorov.

III.

Za 50 rokov táto Alma mater oravského školstva vychovala pre náš slovenský národ a československý štát mnohých arbitrov, prominentov politického, vedeckého, literárneho, hudobného a verejného života.

I to je svedectvom, že mala a má dobrý káder profesorov, ktorí vedeli a vedia rozžiháť svetlá vedomostí a pokroku v dušiach mladých ľudí.

Dr. ANTON HABOVŠTIAK:

ZO SPOMIENOK NA HVIEZDOSLAVOVO GYMNÁZIUM V DOLNOM KUBÍNE

Prosím čitateľa, čo aspoň očami prebehne tieto riadky, aby mi láskavo prepáčil, keď budem trochu osobný. Ale akože by sa aj ináč dalo, ak nie s dávkou subjektivity povedať dačo o mieste, kde čas, ten odveký sochár, kreslil svojimi tvrdými, jemnými i veľmi neľútostnými údermi podoby ľudských charakterov.

Iste veľa, veľmi veľa vie jeden každý z nás rozprávať o školskej lavici a vôbec o všetkom, čo sa spoločne prežilo pod strechou gymnázia, ktoré kedysi navštevoval. Vo vzťahu k dolnokubínskemu gymnáziu by som nevedel jednoznačne odpovedať iba na jednu otázku: či bola dakde na svete v tom čase aj lepšia škola, ako naše gymnázium... Viem dobre, že v tomto konštatovaní je nesmierne veľa krajnej subjektivity, lenže hneď v úvode som prosil čitateľa o prepáčenie.

Moje prvé dva príchody do Dolného Kubína si veľmi často a rád spomínam. Prvý raz som ta došiel s mojou tetkou M. kupovať kabátik na zimu. Mal som vtedy okolo jedenásť rokov. Ovalilo ma ovzdušie „veľkomesta“. Ako by aj nie, keď také množstvo parádných a veľkých stavieb som dovtedy ešte nikde inde nevidel. Je však zaujímavé, že domy tohto mestečka sa mi v mojich očiach nikdy neunížili, ale naopak: rástli do výšok, až napokon dorástli naozaj do vysokánskych budov. To preto, lebo postupne som spoznával, že v tomto meste sa narodili a že v ňom žili ľudia veľkého ducha, silných myšlienok, ktorých veľkosť a hodnotu som si čím ďalej tým viac uvedomoval. Tieto dolnokubínske domčeky mi vyhupli do veľkých výšav najmä vtedy, keď som stál pred imponantnými stavbami, ktoré však pre spoločnosť, kultúru a pre národ značili strašne málo alebo nič. Ale ani na najefektívnejšiu reštauráciu

doma i v cudzine si tak rád nespomínam ako na kuchyňu u Chodákov, kde sa dával za jednu korunu tanier kvalitnej a chutnej polievky. Vždy som tu však vycítil, že ju dávajú ochotne, srdečne a s milým úsmevom pani Chodákovovej. Naisto aj preto nám tak polievka chutila.

Po príchode do gymnaziálnej lavice zaraz som si uvedomil, že sa človek v tomto meste chtiac-nechtiac musí držať „nad vodou“, a to z viacerých príčin. Kedykoľvek som vybehol z triedy von na ulicu, stretol som sa s pohľadom P. O. Hviezdoslava, čo sa zo sochy majstra Štefunku zabáral aj do oblokov nášho gymnázia. A sotva som urobil krok ďalej od budovy, všade samé monumentum, samé pamätníky ducha tých ľudí, čo sú ozdobou kraja a pýchou národa. Veď akože inakšie, ak nie s tlkotom srdca sa dalo tadiaľto prechádzať. „Stoj, noho, posvatná místa jsou, kamkoliv kráčíš...“ tislí sa mi do úst slová básnika, keď sa mi jedno za druhým vynárali mená Dolnokubínčanov ako Ján, Ondrej a Samuel Ambrózy, Ján a Vavrínek Čaplovič, Leopold Bruck, Janko Matúška, Andrej Radlinský, Adolf Medzihradský, Juraj Janoška, Pavol Országh Hviezdoslav, Ondrej Kalina, Pavol Bujnák, Ladislav Nádáši-Jégé a viacerí iní. Ako žiaka chytal ma vždy zvláštny pocit, keď som si uvedomil, že v tomto meste sú budovy, kde sa tiež odohralo kus histórie. Veď na fare vedľa evanjelického kostola sa zdržiavali dokonca aj E. Štúr, J. M. Hurban i M. M. Hodža, a to práve v najdramatickejších rokoch ich života. Ako rád som si sprítomnil postavu literárneho historika Jozefa Kohúta, čo zas v druhej fare vedľa katolíckeho kostola písal svoje myšlienky o histórii Oravy. I buď, hľa, ničomníkom, darebákom na škole, okolo ktorej poletuje duch velikášov!

O svojich rodičoch, učiteľoch a o všetkých ľuďoch, čo sa trápili s nami v mladosti, patrí sa pekne hovoriť. Lenže my sme mali naozaj dobrých profesorov! Vzdelaných a so zmyslom pre svedomité zaobchádzanie s ľudskou dušou. Ale ešte na gymnáziu som vedel, že sa v našom meste dlho neudržia, a že ich miesto je inde: na vysokých školách pre ich odborné kvality. (Aj tak sa stalo, ako sa dalo predpokladať.) Akú úctu som cítil aj k tým našim profesorom, ktorých meno sa objavilo vše na stránkach nielen výchovných, ale aj odborných časopisov. Vážil som si v tých rokoch výborného slovenčinára nebohého V. Čaploviča s bádateľskými záujmami, vynikajúceho matematika a pedagóga J. Szabova, ktorý moju nechť k číslam tak zahnal, že som sa dokonca opovážil maturovať z matematiky. A dnes už tiež nebohý Š. Waclawiak, koľko ten vedel naučiť napr. z takej vetnej skladby. Ešte aj v terajšom zamestnaní žijem z vedomostí, ktoré sa mi od neho dostali. Raz som v Kubíne nazrel do Čaplovičovej bibliotéky. Ktosi vtedy spomenul, že je v nej okolo 60 000 zväzkov. Skôr však ako knihy povšimol som si pri tejto príležitosti, že v knižnici sedí jeden z našich profesorov, J. Halaša. Neskôršie som ľahko zvedel, prečo tam vysedáva a čo tam robí. Od toho dňa som si ho ešte viac vážil a vše vzdychol: „Keby bolo dakedy dopriate aj mne vedecky pracovať...“ A J. Šalát, teraz univ.

profesor v Košiciach, ako by bol vyčítal moje myšlienky, iba dodal: „Nebojte sa, všetko bude, ak budete chcieť!“

Ale naši profesori do nás nedžgali len vedomosti, nevnucovali múdrosti: oni nás aj vychovávali. Povedzte, milé spolužiačky a milí spolužiaci, či si neradi zaspomínate na humor a optimizmus tragicky zahynutého Š. Kantora, na rady a odporúčania Fr. Janovského, na filozofiu dvoch Markovcov i na všetky myšlienky, napomínania, karhania i láskavé slová ostatných profesorov, ktorým na nás tak veľmi záležalo. Ale ani naše osobné osudy a trápenia im neboli ľahostajné. Nikdy nemôžem zabudnúť na chvíľku, keď ma F. Janovský s otcovskou láskavosťou viedol k lekárovi, lebo zbadal, že oči nemám v poriadku. Lekár zistil vážny nález, ktorý treba bolo zaraz liečiť. Tento môj profesor nepovedal, že treba to oznámiť rodičom, aby ma zaviedli k lekárovi. Sám tak urobil a postaral sa o liečebný zákrok. Vyliečil som sa, a potom mi už ostala len povinnosť do smrti nezabúdať na svojich dobrodincov.

Život na gymnáziu bol čulý, pestrý, mnohoznačný. Bol to naozaj plný život, aký by mal aj teraz umožniť mládeži, čo si chystá svoju budúcnosť. Naše gymnázium v Dolnom Kubíne, to nebol iba príkaz učiť sa. My sme sa síce predovšetkým učili, no akosi sme mali vždy dost času aj na mnohé iné záujmy. Ako sa pamätám, v tých rokoch som dobehoval a náhlil sa iba na vlak. Na gymnáziu som nevynechal ani jednu schôdzku v samovzdelávajúcom krúžku a mal som chuť na podujatia v iných záujmových skupinách. Žiaci i žiačky písali prózu i poéziu, veselo sa recitovalo v triedach i mimo školy, hrávali sa divadlá a vystupovalo sa na verejnosti, usporadúvali sa dobré zábavy. Ba aj šport bol na istej úrovni, hoci by sa dalo očakávať, že v mestečku so silnou kultúrnou tradíciou sa môže dosť ľahko zanedbať práve táto časť výchovy. Nie... Pamätám sa, ako vybraná futbalová jedenástka rad za radom porážla takmer všetky oravské kluby s viacročnou činnosťou. Gymnaziálne mužstvo sa mohlo skladať iba z mladých a nie vždy celkom dorastených i dosť dojedných chlapcov. Ale vyhrávali technikou, vôľou i inteligenciou.

V Kubíne v tom čase žil celý rad postáv známych z oblasti kultúrneho a spoločenského života. Chodili tu spisovatelia, význační kultúrni pracovníci i predstavitelia vtedajšieho národného života. V Kubíne vtedy ešte žil dokonca aj L. Nádaši-Jégé, zastavila sa vše M. Figuli a na ihrisku sa dalo aspoň zazrieť aj internacionála I. Chodáka. Aj o Th. H. Florinovi sme počuli ako vo svete otvára obloky nášmu národu. Lenže s týmto mestom je spojené toľko mien, že by sa o nich mala napísať podrobnejšia práca a na inom mieste. Túto skutočnosť iba preto pripomínam, že pre náš vývin mali tiež osobitný význam. Veď neraz sme zhíkli s úctou pred ich menami alebo i postavami, ak sme ich nebodaj stretli.

Roky môjho štúdia zapadli do smutných, ba priam tragických čias. Veď zôkol-vôkol zúrila vojna a strašne mnoho ľudí sa nenávidelo. Ale

my sme chodili do školy a tešili sa zo školských lavíc. A navštevovali sme ju aj vtedy, keď oravský vláčik ostal zavrznutý v ktoromsi kúte Oravy, lebo všetky mosty boli znižené. Tí, čo nemohli dochádzať vlakom — a tých bolo dosť —, bývali v meste. Veru našlo sa pre nich miesto, a tak „inter arma non silebant musae nostrae“. Vďaka vám všetkým, ktorí ste sa o nás takto postarali!

Často sa zamýšľam nad tým, čo ma tak tuho viaže k tomuto mestu a ku škole na dolnokubínskom námestí. Odpoveď je však jednoduchá. My všetci, čo sme chodili pod strechu tejto sympatickej budovy, my sme sa naozaj mali radi. Už vtedy sme si to uvedomovali a dnes máme v tom istotu. Ech, keby, keby to aj dnes tak bolo! No vieme aj to, že sme v budove tohto gymnázia dostali mnoho z toho, čo sa od takéhoto miesta očakáva. Okrem vedomostí sme sa však ešte čosi tam naučili: zamýšľať sa nad pojmom hodnoty, tej hodnoty, čo zlodej nemôže ukradnúť a hrdza nezožerie. Tu v meste pod Chočom — slovenskou to Fužijamou — naučili sme sa milovať vospolok i svoju vlasť a všetkých ľudí bez rozdielu. Dnes si iba overujeme, že to bolo správne a najcennejšie.

Ach, keby naše deti iba do takýchto škôl chodievali ...!

TRIEDY, ŽIACI, ABSOLVENTI, PROFESORI V ČÍSELNOM PREHLADE

Názov školy	Škol. rok	Počet tried	Počet		Počet žiakov podľa ročníkov								Spolu	Matu- ranov		
			stredošk prof.	iných učitel.	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.				
Čsl. štátne reálne gymnázium Hviezdoslavovo	1919/20	3	4	5	36	22				7					65	
	1920/21	4	6	4	34	31									95	
	1921/22	5	8	4	36	26									105	
	1922/23	5	7	3	41	30					7				102	4
	1923/24	4	6	4	40	32	17	10							112	
	1924/25	4	6	2	51	35	29	22							137	
	1925/26	4	7	2	38	45	28	22							133	
	1926/27	4	6	2	27	29	44	21							121	
	1927/28	4	6	2	35	25	21	37							116	
	1928/29	4	7	3	20	25	23	23							89	
1929/30	4	6	2	25	18	16	19							78		
1930/31	4	7	2	30	17	15	16									
1931/32	6	9	2	73	25	15	16			37				166		
1932/33	8	12	4	77	69	22	21			28				246		
1933/34	10	15	3	61	61	57	23			22				267		
1934/35	9	14	3	45	44	46	56			22				276		
1935/36	8	13	3	26	27	40	37			16				210	19	
1936/37	8	13	3	46	31	34	35			33				214	14	
1937/38	11	17	3	82	63	52	41			38				247	17	
1938/39	11	15	5	70	72	74	52			37				363	17	
1939/40	10	13	6	61	61	61	54			41				407	35	
1940/41	11	14	2	69	33	56	59			37				361	30	
1941/42	9	13	2	56	74	53	52			25				337	26	
1942/43	10	15	2	83	57	69	52			46				356	31	
1943/44	10	15	2	80	96	45	67			27				337	26	
1944/45	11	15	1	78	50	82	50			41				356	30	
1945/46	12	17	2	80	91	52	76			29				356	31	
1946/47	13	18	1	77	80	82	43			41				356	31	
1947/48	11	14	2	52	82	77	82			55				391	38	
1948/49	7	12	1	74	74	74	74			38				391	38	
1949/50	6	10	1	—	—	—	—			34				441	38	
1950/51	7	10	2	—	—	—	—			34				477	43	
1951/52	8	12	1	—	—	—	—			44				493	52	
1952/53	7	10	1	—	—	—	—			51				483	33	
		8	2	—	—	—	—			39				258	47	
		8	1	—	—	—	—			45				195	35	
		7	10	—	—	—	—			52				169	26	
		8	12	—	—	—	—			44				204	55	
		7	10	—	—	—	—			53				201	92	

RIADITELIA ŠKOLY
PROFESORI
ABSOLVENTI

RIADITELIA ŠKOLY A ZÁSTUPCOVIA RIADITEĽA.

1. František Malota v rokoch 1919/20—23
2. Florián Beneš v rokoch 1923/24—34
3. Dr. Emanuel Bartoš v rokoch 1934/35—36
4. Ján Anđel v roku 1936/37
5. Ján Halaša v rokoch 1937/38, 1953/54, 1956/57—59; zástupcom riaditeľa 1954/55—56, 1959/60 — doteraz
6. Ján Potocký v rokoch 1938—39
7. Ján Cvinček v rokoch 1939/40—50
8. Vojtech Klempai v rokoch 1950/51—53
9. Vladimír Čaplovič v rokoch 1954/55—56
10. Pavol Lettrich v rokoch 1959/60—67
11. Lubomír Knotek od 1967/68 — doteraz
12. Július Dzurek, zástupca riaditeľa v rokoch 1957/58—59
13. Jozef Medvecký, zástupca riaditeľa v rokoch 1961/62—65

PROFESORI.

- Ján Anđel, DZ, 1936/37 (zomrel)
Adolf Balcar, FrČ, 1922—1926 (gymnázium Strážnice)
Dr. Emanuel Bartoš, PZ, 1832—1936 (dievč. gymnázium v Bratislave)
Jozef Bartoš, MF, 1931—35 (gymnázium Vyškov)
Mária Bartošová-Polanská, ČN, 1932—36 (dievč. gymnázium Bratislava)
Jaroslav Batěk, HZ, 1925—27
Rudolf Batelka, Pmf, 1938—41
Florián Beneš, Chmf, 1923—34 (gymnázium Hranice)
Romana Benisková, TR, 1954/55
Vladimír Bílek, PsLg, 1953/54
Ondrej Blaško, PZ, 1962/63 — doteraz

Ladislav Bošanský, DFr, 1942—48 (gymnázium Čadca)
 Magdaléna Bošanská-Kosljarová, DZ, 1946—48 (gymnázium Čadca)
 Karol Boško, PCh, 1941/42 (gymnázium Michalovce)
 Stanislav Breznay, LG, 1946—48 (gymnázium Tisovec)
 František Cebecauer, TZ, 1936/37 (gymnázium Nové Zámky)
 Ján Cvinček, DZ, 1939—50
 Ján Čaplovič, DZ, 1948—51, 1953—62 (na dôchodku)
 Vladimír Čaplovič, ČDz, 1939—46, 1954—56 (zomrel)
 Ján Černý, ČDz, 1929/30 (uč. ústav Turč. Teplice)
 Dr. Bohumír Červinka, DZ, 1938/39
 Ondrej Čirč, LD, 1948—50
 Františka Dvořáková, MF, 1923/24 (gymnázium Trstená)
 Ferdinand Demko, MF, 1964/65 — doteraz
 Mária Demková, PZ, 1952/53
 Gejza Dikant, SN, 1921/22
 Zuzana Dobiášová, MF, 1967/68 — doteraz
 Mária Dúhová, pozri Jelínková
 Leopold Fiker, LG, 1927—31 (gymnázium Zvolen)
 Pavol Florek, DZ, 1922—25 (gymnázium Rim. Sobota)
 Anna Friedlová, DZ, 1938/39 (gymnázium Nové Mesto n. Váhom)
 Zora Gaceková, pozri Kramerová
 Karol Galuška, TZ, 1950—52
 Eduard Gašaj, DFrN, 1951/52 — doteraz
 Gabriela Gregušková, MDg, 1939/40 (gymnázium Zlaté Moravce)
 Jozef Hajda, PZ, 1928/29 (gymnázium Spiš. Nová Ves)
 František Hájek, TZ, 1931/32 (učit. ústav Levice)
 Ján Halaša, SFr, 1933/34 — doteraz
 Elena Hatalová, SFr, 1931—33
 Karol Havlíček, TZ, 1925/26 (gymnázium Liberec)
 Jana Hlavajová, MDg, 1933/34 (reálka Žilina)
 Jiřina Homolová-Burianková, ČN, 1938/41
 Jaroslav Horák, MF, 1924—28
 Marta Horníčková, MDg, 1938/39
 Ján Janovic, PCh, 1966/67 — doteraz
 Laura Janovská, SN, 1937—47 (gymnázium Skalica)
 František Janovský, FrT, 1937—45
 Dr. Jozef Jelínek, PCh, 1948 — doteraz
 Mária Jelínková-Dúhová, SD, 1935—39, 1944—67 (na dôchodku)
 Jiřina Josífková, ČFr, 1934/35 (gymnáziium Kralupy)
 Kornélia Kaliská, MDg, 1940/41 (gymnázium Ružomberok)
 Štefan Kántor, DFr, 1946/47
 Václav Klír, ČFr, 1921/22
 Michal Knap, LS, 1931/32 (gymnázium Levice)
 Lubomír Knotek, SD, 1967/68 — doteraz
 Jaromír Komárek, ČN, 1930—38 (gymnázium Olomouc)

Štefan Konkol, DZ, 1941/42 (gymnázium Kežmarok, padol v SNP)
 Magdaléna Kosljarová, pozri Magdaléna Bošanská
 Juraj Koutun, PZ, 1959/60
 Katarína Kováčová, RD, 1961/62 — doteraz
 Emil Kraemer, MDg, 1937/38 (reálka Písek)
 Fridrich Kramer, RT, 1958/59 — doteraz
 Zora Kramerová-Gaceková, SR, 1953/54 — doteraz
 Mária Krásová, HZPH, 1928/29 (gymnázium Košice)
 Jaga Krausová, RT, 1955/56
 Melánia Kubová, DZ, 1937/38 (gymnázium Kremnica)
 Jozef Kučera, MF, 1937/38 (gymnázium Strážnice)
 František Kudláč, Kmg, 1934—39 (gymnázium Kremnica)
 Jaroslav Kudrnáč, TZ, 1926—28, (gymnázium Litomyšl)
 Helena Kuchynková, pozri H. Ursínyová
 Bohuslav Kutil, Kmg, 1931/32 (gymnázium Nový Bydžov)
 Vladislav Kužel, Kmg/, 1932—34 (gymnázium Příbor)
 Pavol Lettrich, MF, 1939—48, 1953/54 — doteraz
 Jozef Machala, KDg, 1946/47—59 (na dôchodku)
 František Malota, ČFr, 1919—22 (gymnázium Trenčín)
 Celestín Marko LD, 1945/46 (gymnázium Nové Zámky)
 Mária Marsová, LG, 1935/36 (gymnázium Příbor)
 Dr. Libuša Matoušová, ČFr, 1920/21
 Alžbeta Mazaníková, SR, 1956/57—59
 Jozef Medvecký, LGN, 1950/51 — doteraz
 Dr. Ludmila Městková, Kmg, 1935/36 (gymnázium Zlaté Moravce)
 Jozef Michniak, MF, 1961/62—63 (SVŠ Žilina)
 Jozef Miklo, MF, 1963/64, 1966—68
 Zoltán Mikula, TZ, 1951/52—53
 Gabriel Miroššay, RD, 1950/51—53
 Jozef Mityska, LN, 1932/33—34
 Jaromíra Mulačová, Kmg, 1922/23—31 (odišla na dôchodok)
 Marta Mydlová, DZ, 1944/45—46 (gymnázium Lučenec)
 František Novák, LFr, 1919/20
 Jozef Novotný, Pmf, 1919/20—22 (gymnázium Brandýs n/L)
 Vojtech Novotný, Kmg, 1920/21—22 (reálka Košice)
 Rudolf Oláh, MCh, 1963/64—doteraz
 Dr. Emil Oravec, Chmf, 1939/40 (gymnázium Prešov)
 Cyril Palaj, MDg, 1941/42 (gymnázium Žilina)
 Viera Palicová, PZ, 1953/54—57 (ped. škola Turč. Teplice)
 Andrej Paulovič, FrPh, 1951/52
 František Pavelka, MF, 1938/39
 Jaroslav Petr, MF, 1938/39
 Karol Pichler, DFr, 1946/47—48 (gymnázium Púchov)
 Imrich Pjontek, DZ, 1965/66 — doteraz
 Bedrich Podrazil, LFr, 1934/35 (gymnázium Michalovce)

Mária Polanská, pozri M. Bartošová
 Mária Porédošová, SN, 1941/42—44 (gymnázium Trnava)
 Ján Potocký, MF, 1937/38—39, 1946/47
 Anna Požeská, LN, 1942/43—44 (gymnázium Martin)
 Dr. Mária Puchmajerová, PZ, 1937/38—39
 František Púchovský, MF, 1950/51—60 (VŠD Žilina)
 Karol Raffaj, SD, 1946/47—49 (gymnázium Hlohovec)
 Jozef Rajnoch, LN, 1934/35 (gymnázium Zvolen)
 Ľudmila Rampánková, SD, 1944/45
 Helena Reissová, ČN, 1933/34 (gymnázium Lučenec)
 Vojtech Řepka, MF, 1922/23, (gymnázium Prievidza)
 Ferdinand Rothschein, MF, 1935/36—37 (Nové Město na Morave)
 Titus Rožnay, DZ, 1928/29
 Miloš Seifert, Pmfz, 1910/20
 Antónia Schefránková, NFr, 1938/39—44
 Dr. Helena Schneiderová-Tachovská, DZ, 1929/30 (gymnázium Břeclav)
 Klára Schurinová, LFr, 1936/37—38
 Karol Silnický, PZ, 1931/32 (maďar. gymnázium Bratislava)
 Ľudovít Sitař, MT, 1929/30—31 (gymnázium Hranice)
 Jaroslav Sládek, MF, 1921/22 (reálka Tábor)
 Kristína Slamková, SD, 1960/61 — doteraz
 Ján Smetana, SD, 1944/45—46
 Albert Smolko, MZ, 1959/60—61
 Andrej Sokolík, DZ, 1933/34—37 (gymnázium Prešov)
 Mária Soltészová, DZ, 1932/33—35 (gymnázium Česká Lípa)
 Dr. Blahoslav Stehlík, Chmf, 1940/41
 Jarmila Stehlíková, LN, 1940/41
 Kristína Steindlbergerová, SR, 1967/68 — doteraz
 Andrej Suchánek, PCh, 1946/47 (II. gymnázium Košice)
 Božena Svobodová, ČFr. 1927/28—29 (gymnázium Žilina)
 Juraj Dániel Szabó, MF, 1942/43—48 (VŠT Košice)
 Elena Székelyová, LFr, 1933/34
 Ján Šalát, PZ, 1943/44—45 (SVŠT Košice)
 Otakár Ševčík, TZ, 1935/36 (gymnázium L. Mikuláš)
 František Šnajperk, SL, 1937/38—41 (gymnázium Martin)
 Antonín Štěpán, TZ, 1932/33—35 (reálka Nová Paka)
 Andrej Štráner, PCh, 1945/46 (II. gymnázium Bratislava)
 Ondrej Švec, MDg, 1966/67 — doteraz
 Jozef Teplý, PZ, 1930/31 (gymnázium Zlaté Moravce)
 Arnold Tóth, TZ, 1938/39
 Dr. Cyril Ursíny, PCh, 1934/35—39
 Helena Ursínyová-Kuchynková, ČFr, 1932/33—39
 Vladislav Václav, ČDz, 1930/31—33 (gymnázium Jilemnice)
 Jozef Vencelík, PCh, 1942/43 (gymnázium Trnava)
 Jozef Vítek, LG, 1924/25—27 (gymnázium Trnava)

Viera Voříšková, LN, 1936/37—38 (gymnázium Martin)
Štefan Waclawiak, LG, 1940/41—45 (Jablonka v Poľsku)
Mária Weberová, DZ, 1920/22
Ján Wenig, KMg, 1936/37—38
Alojz Wžentek, LG, 1921/22—24 (gymnázium Tišov)
Ján Zajíček, ČN, 1919/20
Oldřich Zháněl, PZ, 1931/32 (gymnázium Telč)

VÝPOMOCNÍ A EXTERNÍ UČITELIA

Janina Balarová, vyučovala kreslenie a dievč. telocvik 1940/41
Július Ballo, výpomoc. učiteľ jazyka slovenského 1919/20
Vladimír Ballo, učiteľ ZDŠ/6—9, vyučoval matematiku 1959/60
Oskár Bancík, výpomoc. učiteľ ev. náboženstva 1922—25
Dezider Berec, odborný učiteľ, vyučoval telesnú výchovu 1945—50
Pavol Bernáth, odbor. učiteľ jazyka slov. a dejepisu 1939—41
Ján Bezek, výpomoc. učiteľ ev. náboženstva 1925—44
Elena Brnčalová, učiteľka ZDŠ/6—9, učila ruský jazyk 1954/55
Pavol Buček, odbor. učiteľ kreslenia 1945/46—48
Katarína Bunová, odbor. učiteľka matematiky 1945/46
Silvester Butkovský, odbor. učiteľ kreslenia 1928/29
Inž. Ivan Cimrák, externý učiteľ základov výroby 1965/66—67
Alexander Friedmann, výpomoc. učiteľ izr. náb. 1919/20—39
Pavol Gachulínek, odbor. učiteľ fyziky 1963/64—66
Jozef Hamr, odbor. učiteľ telesnej výchovy 1922/23—24
Inž. Milan Halaša, externý učiteľ technického kreslenia 1967/68
Edvin Haselbach, odbor. učiteľ jazyka nemeckého 1926/27
Karol Hromádka, učiteľ hudobnej výchovy 1966/67
Vladimír Hruška, exter. učiteľ, vyučoval brannú výchovu 1967/68
Inž. Ján Ivan, exter. učiteľ základov chemickej výroby 1965/66—67
Inž. Emil Karaba, ext. učiteľ základov elektrotech. výroby 1967/68
Vendelín Kavuljak, učiteľ ZDŠ/6—9, vyučoval obč. výchovu 1958/59, 1961/
62—64
Vojtech Klempai, učiteľ ZDŠ, vyučoval ruský jazyk 1945/46—53
Inž. Rudolf Kijac, externý uč. fyziky a zákl. elektrotech. výroby 1963/
64—65
Jozef Kopasz, výpomocný učiteľ kreslenia 1939/40
Tomáš Kováč, učiteľ ZDŠ/6—9, vyučoval teles. výchovu 1955/56—64
Anna Kutalová, výpomoc. uč. ženských ruč. prác 1920/21—24
Pavol Kutlík, exter. učiteľ základov stroj. výroby 1965/66—68
Inž. Olga Kvopková, exter. učiteľka zákl. chem. výroby 1967/68
Ondrej Lénart, učiteľ ZDŠ/6—9, vyučoval zákl. výroby 1960/61
Paula Lukáčová, učiteľ. ZDŠ/6—9, vyučovala dievč. tel. vých. 1956/57—58
Ján Marko, výpomoc. učiteľ r. k. náboženstva 1944/45—50

Jozef Maxián, výpomoc, učiteľ r. k. náboženstva 1919/20—38
Jozef Minarovský, výpomoc. učiteľ kreslenia 1939/40
Jozef Mužík, výpomoc. učiteľ spevu 1920/21
Pavol S. Novák, výpomoc. uč. ev. náboženstva 1919/20—22
Mikuláš Ondruš, učiteľ ZDŠ, vyučoval spev 1951/52
Ján Palic, výpomoc. učiteľ ev. nábož. 1944—50
Janka Pažitná, učiteľka ZDŠ/6—9, vyučovala matematiku 1954/55—56
Ondrej Pecník, odbor. učiteľ kreslenia 1941/42—44
Inž. Jozef Petro, exter. uč. základov hutníckej výroby 1964/65
Jozef Ríha, výpomocný učiteľ kreslenia 1919/20
Pavol Slančík, výpomoc. uč. ev. nábož. 1950/51
Marta Slančíková, výpomoc. učiteľka domácich náuk 1946—48
Anna Skokanová, učiteľka ZDŠ/6—9, vyučovala ruský jazyk 1954/55,
1956—58, 1960/61, 1963/64
Stanislav Svoboda, exter. učiteľ telesnej výchovy 1966/67
Inž. Ivan Šaling, exter. učiteľ základov stroj. výroby 1959/60—65
Zoltán Šajben, externý učiteľ telesnej výchovy 1966/67
Ludovít Šefčík, výpomoc. učiteľ r. k. nábož. 1938—40
Štefan Špánik, externý učiteľ základov stroj. výroby 1965/66
Inž. Ondrej Švehla, exter. uč. základov chemickej vyr. 1959/60—62
Peter Škrabák, učiteľ ZDŠ/6—9, vyučoval biológiu 1960/61
Olga Škrabáková, učiteľka ZDŠ/6—9, vyučovala deskr. geometriu 1961—
63, 1965/66
Inž. Ondrej Taraj, exter. učiteľ základov stroj. výroby 1963/64—65
Eugen Teigiszter, exter. učiteľ hutníckej výroby 1959/60—64
Viktor Trstenský, výpomoc. učiteľ r. k. nábož. 1938/93—44
Mária Velikovská, výpomoc. učiteľka dievčenských ruč. prác.
Inž. Bernard Zachar, exter. učiteľ základov výroby 1963/64—66
Mária Zollerová, odborná učiteľka kreslenia 1943/44
Zlatica Zvolánková-Sedláčková, výpomoc. učiteľka tel. výchovy 1952—54.

ABSOLVENTI ŠKOLY

Vysvetlivky: *) = maturovali s vyznamenanim.

1922/23:

triedny profesor Adolf Balcar,
riaditel' František Malota

1. *)Karol Bulla
2. Ján Čaplovič
3. Mikuláš Styk
4. *)Ivan Švehla

1934/35:

triedny profesor Jozef Bartoš,
riaditel' Dr. Emanuel Bartoš

1. Ján Beneš
2. Milan Dudáš
3. Eugen Farbaky
4. Andrej Feuereisen
5. Ján Kršák
6. Karol Macák
7. Ondrej Melicherčík
8. Jozef Miklušičák
9. Anton Poljak
10. Františka Rybářová
11. Blažej Smolen
12. Jozef Staš
13. Jozef Staško
14. Mikuláš Steiner
15. Andrej Suľa
16. Roman Šiška
17. Teodor Várady
18. Jozef Vrbovský
19. František Žák

1935/36:

triedny profesor Jaromír Komárek,
riaditel' Dr. Emanuel Bartoš

1. Pavla Dudová
2. Ladislav Feuereisen
3. *)Peter Halaša
4. Jozef Haviar
5. Ondrej Horemuž
6. Ján Hrdina
7. Alžbeta Joštiaková
8. Dominik Kepšta
9. Ondrej Kopilec
10. *)Zuzana Martinčeková
11. Štefan Precner
12. Jozef Samelák
13. *)Peter Schurina
14. Karel Vačlena

1936/37:

triedny profesor Ferdinand Rothschein,
riaditel' Ján Anděl

1. Elena Bartošová
2. Mária Boháčiková
3. *)Štefan Cieker
4. Michal Farbaky
5. *)Ján Gáll
6. Ludvik Gígl
7. Juraj Herrmann
8. Rudolf Jandel
9. Aladár Kysely
10. *)Ondrej Kušnierik
11. Jozef Laurinčík
12. Bohumil Loďr
13. Ondrej Mačička

14. Tibor Meisel
15. Ladislav Mikuška
16. Pavol Mišek
17. *)Zuzana Tereková

1937/38:

triedny profesor Emil Kraemer,
riaditeľ Ján Potocký

1. Edmund Bárdoš
2. Gejza Bašo
3. Anton Bjel
4. Vendelín Bodorík
5. Ján Fedor
6. Juraj Fencľ
7. Ivan Halaša
8. Pavol Haťapka
9. Ján Kajan
10. Rudolf Krasula
11. Mária Ondrušová
12. Ilona Schifferová
13. Ján Smetanay
14. Karol Šimko
15. František Steiner
16. Jozef Štraus
17. *)Branislav Trnkócy

1938/39:

triedny profesor Ján Halaša,
riaditeľ Ján Potocký

1. Elena Borová
2. Ondrej Božejko
3. Mária Cimráková
4. Viliam Farbaky
5. *)Klára Feinerová
6. Richard Feuereisen
7. Jozef Gabarík
8. *)Hary Grossmann
9. *)Ilona Halašová
10. *)Štefan Chomistek
11. Jozef Janák
12. Elemír Kellner
13. Šimon Kuboň
14. *)Juraj Lapáček
15. *)Jozef Macko
16. Vincent Maretta
17. Peter Marko
18. Tomáš Mazalán
19. Ladislav Miertuš
20. *)Ján Okrucký
21. Ján Ondruš
22. Jozef Palovič
23. Anton Pekár
24. *)Rudolf Rusňák
25. Štefan Sahul

26. Ervín Schlesinger
27. Imrich Singer
28. Jozef Smetanay
29. Vladimír Stercula
30. Jozef Tomaga
31. Jozef Tomaschoff
32. Aladár Urban
33. Šimon Ustaník
34. *)Olga Weisssová
35. *)Oskár Zlattner

1939/40:

triedna profesorka Antónia Schefránková,
riad. Ján Cvinček

1. Zuzana Cimráková
2. Žofia Čutková
3. Milan Dudáš
4. Augustín Ďubek
5. *)Ludmila Fendrichová
6. Anton Gajniak
7. Florián Grebáč
8. Žigmund Grünberg
9. Vladimír Halaša
10. Žofia Halašová
11. Katarína Herrmannová
12. Rajmund Chyla
13. Eugen Jelenffy
14. Anton Kaššay
15. *)Tatiana Kňazovičová
16. Ľudovít Kršák
17. Michal Kysel
18. Eva Mešková
19. Elena Nérerová
20. Klára Neupauerová
21. Jozef Palko
22. Ľudovít Ranostaj
23. Ľudovít Rentka
24. Eduard Rizman
25. Edita Schifferová
26. Alexander Šimala
27. *)Jozef Šramek
28. František Valek
29. Jolana Zoššáková
30. *)Karol Zrník

1940/41:

triedny profesor František Janovský,
riaditeľ Ján Cvinček

1. Viera Balčíková
2. Karol Bašo
3. Viktor Bušša
4. Ján Domin
5. Vladimír Engler

6. Pavol Fraštia
7. *)Klára Gállová.
8. Ján Haluška
9. Daniel Chyla
10. Štefan Janota
11. *)Margita Kajanová
12. *)Matej Kováčik
13. Jozef Krafský
14. Emil Kubaššák
15. Maxián Lorencowicz
16. Anna Obtulovičová
17. Štefan Pavčák
18. Karol Rentka
19. Štefan Roman
20. Miloslav Roubal
21. Alžbeta Spišská
22. Ondrej Škrabák
23. Jozef Štrbáň
24. Jozef Trnovce
25. Alojz Urban
26. Anton Zatkulák

1941/42:

triedny profesor Ján Halaša,
riaditeľ Ján Cvinček

1. Ján Beer
2. Eduard Bilanovič
3. Ladislav Časo
4. Karol Friedl
5. Mária Hunáková
6. Magdaléna Chovančáková
7. Karol Jankola
8. Ivan Kollárik
9. Gustáv Kolodej
10. Eugen Kubacki
11. Miroslav Kubiš
12. Viera Kutešová
13. Božena Lipková
14. Jozef Máčik
15. Angela Mamirová
16. Jozef Markovič
17. *)Jozef Meško
18. Ľudovít Meško
19. Jozef Obtulovič
20. *)Jozef Očkaják
21. Anna Onderová
22. *)Jozef Orčo
23. Štefan Papán
24. Milan Petruľák
25. Justína Slivová
26. Ján Šimko
27. Martin Trstenský
28. Karol Vilcsek -
29. Albín Vloššák

30. *)Štefan Vrbovský
31. Ján Wilde

1942/43:

triedny profesor František Janovský,
riad. Ján Cvinček

1. Ivan Bencúr
2. Michal Boháčik
3. Štefan Franek
4. Miloš Halaša
5. Mária Chorvátová
6. Július Jamnický
7. Jozef Klimčík
8. Adolf Kramer
9. Milan Kysel
10. Tibor Kysel
11. Alojz Lucký
12. Emil Lukáčik
13. Terézia Matošková
14. Viktor Medvecký
15. Aurel Meško
16. *)Ján Mikuška
17. Milan Náter
18. *)Dušan Nérer
19. Ivo Novák
20. František Obtulovič
21. František Pálka
22. Ján Pecník
23. Leonard Polčík
24. Angela Ďažo- Rinková
25. Rudolf Šefčík
26. Miloslav Šoltýs
27. Alojz Žuffa

1943/44:

triedny profesor Ján Halaša,
riaditeľ Ján Cvinček

1. Margita Adamcová
2. *)Mikuláš Andris
3. Imrich Barta
4. Žofia Borová
5. *)Juraj Bušša
6. Dagmar Cifrová
7. *)Žofia Cimráková
8. *)Alžbeta Csillaghy
9. Magdaléna Csillaghy
10. Milan Daubner
11. Juditta Dziejwiczová
12. Lýdia Emeljanová
13. Augustín Gorek
14. Andrej Handlovič
15. Jozef Héger
16. *)Milan Holubčík

17. Miroslav Jurča
18. *)Anna Klimová
19. Mirko Kustra
20. Jozef Magerčák
21. Štefan Merešš
22. Emanuel Micek
23. Ladislav Oleríny
24. Jaroslav Osadský
25. *)Ján Otrúba
26. Margita Pavlíková
27. František Pekár
28. Vladimír Petrák
29. Anna Reguly
30. Matej Sagál
32. Cyprián Sloboda
33. Alojz Stachulák
34. Zuzana Šilláková
35. Milan Tarčák
36. Andrej Zelina-Brodňanský
37. Ľudmila Zvarová
38. Ján Žochňák

1944/45:

triedny profesor František Janovský,
riaditeľ Ján Cvinček

1. Andrej Bajči
2. Alojz Bakoš
3. Boris Boor
4. Jaromír Cimrák
5. Žofia Čajková
6. Anna Dobáková
7. Júlia Farbaky
8. *)Mária Furdeková
9. Peter Gašper
10. *)Marta Gažová
11. Jozef Grobarčík
12. Andrej Gvoždíak
13. Elena Halušková
14. Elena Hrabušková
15. Rudolf Chorváth
16. Peter Kandra
17. *)Eva Kubelková
18. Eduard Kubinec
19. Mária Kurišová
20. *)Anna Lavottová
21. Jaroslav Majer
22. Ján Marušák
23. Ján Melo-Michalka
24. Ľubomír Mikoláš
25. Anna Mudrončíková
26. Božena Polčíková
27. Jaroslav Prokop
28. Miroslav Rypák
29. *)Antónia Slivová

30. Štefan Šmeringai
31. Jozefína Štrbáňová
32. Irena Targošová
33. Jozef Tholt
34. Anna Trabalková
35. Mária Trnovcová
36. Paulína Trstenská
37. Ján Urban
38. Teodor Vilček

1945/46:

triedny profesor Juraj Dániel-Szabó,
riaditeľ Ján Cvinček

1. Darina Boháčiková
2. Marta Bugalová
3. *)Peter Colotka
4. Vendelín Dobák
5. Oľga Dudášová
6. Jozef Ďaďo
7. Milan Ďurkovič
8. *)Vlasta Fedorová
9. Anton Habovštiak
10. Elena Halašová
11. Roman Hucko
12. Ján Chlúda
13. Ľudovít Jankuliák
14. Karol Janotík
15. Anna Janotíková
16. *)Milan Jaňák
17. Zuzana Jurášková
18. *)Juraj Kajan
19. František Kapráľ
20. *)Štefan Karč
21. Erika Konfálová
22. Viera Koppová
23. Emil Lacko
24. Jozef Lajš
25. Ján Laurinčík
26. Žofia Medvecká
27. Daniel Medzihradský
28. Želislav Obrcian
29. Štefan Okruhlica
30. Juraj Olbert
31. Klára Oleríny
32. Bohuslav Osadský
33. Ondrej Ošvalda
34. František Pavlík
35. Milan Plichta
36. Emilia Reguly
37. *)Mária Rochová
38. Dušan Sagál
39. Ján Šeliga
40. Eugen Vilček
41. Jaroslav Štastný

42. Cyril Žuffa
43. *)Emília Žurárová

1946/47:

triedny profesor Ladislav Bošanský,
riaditeľ Ján Cvinček

1. Karol Brnčal
2. Ladislav Faludi
3. *)Darina Gaceková
4. Pavol Gazda
5. Jozef Halaj
6. Jozef Hančák
7. *)Elena Holbová
8. *)Jela Jamnická
9. Milan Keliar
10. *)František Kluska
11. František Kompan
12. Albín Kováčik
13. Ján Krafský
14. Anton Križo
15. Vojtech Malinčík
16. Vendelín Mareta
17. *)Michal Marušák
18. *)Vladimír Miček
19. Albín Móres
20. Antón Murin
21. Jozef Ondrejček
22. Karol Pokorný
23. Peter Polák
24. Benedikt Pšenák
25. Arpád Révai
26. Gustáv Steidl
27. Aristíd Tholt
28. Vincent Tomulec
29. Emil Trstenský
30. Mikuláš Trstenský
31. Jozef Turčina
32. Peter Ťapák

1947/48:

triedny profesor Ján Halaša,
riaditeľ Ján Cvinček

1. Ján Adamec
2. *)Pavol Bajči
3. Jozef Bandoš
4. Marián Benický
5. *)Elena Buššová
6. Mária Čutková
7. Demeter Emeljanov
8. Irena Grebáčová
9. Jolana Holubčíková
10. Jozef Horemuž
11. Oľga Hrabovcová

12. Margita Hucková
13. Elena Janovicová
14. Jozef Juriga
15. Ján Kleň
16. Ján Križo
17. Ján Machaj
18. Michal Michna
19. *)Oľga Mikšíková
20. Ján Mudrončík
21. Oľga Orgoníková
22. Drahoslava Osadská
23. *)Edita Petráková
24. Alexander Poláčik
25. *)Jela Porubjaková
26. Ondrej Remko
27. Vlasta Roštárová
28. Celestín Smolen
29. Matilda Šramková
30. Helena Štrícová
31. Vladimír Štastný
32. Mária Vajzerová
33. Juraj Záhora

1948/49

triedny profesor Andrej Čirč,
riaditeľ Ján Cvinček

1. Štefan Ballo
2. Ľudovít Berec
3. Ladislav Böhm
4. Igor Cvinček
5. Andrej Diškant
6. Štefan Ďaďo
7. Dalibor Héger
8. Václav Holub
9. Augustín Hrbka
10. Michal Hudák
11. Mária Keliarová
12. *)Kazimír Kladný
13. *)Darius Klinovský
14. Matej Kociský
15. Dušan Kovalčík
16. Mikuláš Kubíný
17. Ján Kuhajda
18. Dušan Kuteš
19. *)Dušan Laboš
20. Ján Lacko
21. Alojz Lofaj
22. Juraj Maglay
23. Ján Markovič
24. Ján Maršinský
25. Ján Mega
26. Alexander Meško
27. Ivan Miček
28. Ján Michalíc

29. Jozef Mikula
30. Štefan Novocký
31. Pavol Orban
32. Ilja Pogáč
33. Štefan Pšenák
34. *)Vendelín Radzo
35. Jozef Skyčák
36. Andrej Smelík
37. František Smolen
38. Ján Sokol
39. Alojz Strapec
40. *)Ivan Šimek
41. Ladislav Šimončič
42. Andrej Taraj
43. Ladislav Tholt
44. Andrej Timar
45. Juraj Urvölgyi
46. *)Danka Vašátková
47. Viliam Záhora

1949/50:

triedna profesorka Mária Jelínková
riaditeľ Ján Cvinček

1. Július Benický
2. *Jozef Beničák
3. Oľga Cimráková
4. Jozef Feranc
5. Tomáš Furiel
6. Jozef Gruchalák
7. Felix Holubčík
8. Milan Janovic
9. Miloslav Jordán
10. Michal Jurovčík
11. Mária Kacková
12. Milan Kleň
13. Anna Klusáčková
14. Štefan Krížo
15. František Kuruc
16. Stanislav Kutlák
17. Ján Kysel
18. Ján Lukáč
19. Alfonz Maretta
20. Jozef Mičán
21. Žofia Michnová
22. Mária Mišeková
23. Pavol Novák
24. Oľga Osadská
25. Ján Pavlovčík
26. *)Soňa Rusňáková
27. *)Darina Sagálová
28. Ivana Sokolová
29. Emil Šarek
30. Margita Šaligová-Šimková
31. x)Mária Škrabáková

32. *)Margita Šreinerová
33. Milan Ťapák
34. Elena Vrbovská
35. *)Boris Zagorodnov

1950/51:

triedny profesor Jozef Medvecký,
riaditeľ Vojtech Klempai

1. Michal Andris
2. Milan Babiš
3. Pavol Broďňanský
4. Vladimíra Čalkovská
5. Jozef Danihel
6. Jozef Drábik
7. Ján Fajber
8. *)Bohumil Fedor
9. *)Milan Galas
10. Marián Gebura
11. Milan Halaša
12. Ján Hucko
13. Elena Hucková
14. Štefan Hunčaga
15. Ladislav Kňazúr
16. Zuzana Krajčovičová
17. *)Igor Kuka
18. *)Ondrej Mačuha
19. Štefan Mathia
20. Albín Mrva
21. Michal Polák
22. Albín Semík
23. Anton Šaliga
24. Leopold Šida
25. Mária Valičková
26. Jozef Záhora

1951/52 — A trieda:

triedny profesor Ján Halaša,
riaditeľ Vojtech Klempai

1. Mária Blašková
2. Oľga Daniševská
3. Július Dzurek
4. Zora Gaceková
5. *)Ján Chromek
6. Jozef Karcol
7. *)Miroslav Kastelovič
8. Gabriela Klepáčová
9. Ján Klusáček
10. Elena Kováčiková
11. Vilma Kuriatková
12. *)Juraj Kvopka
13. Miloslav Maňka
14. *)Jozef Matúš
15. Štefan Matúška
16. Ján Páltik

17. Eugen Révai
18. Jozef Smešný
19. Jozef Šutý
20. *)Ondrej Švehla
21. Elena Trnkócy
22. Alojz Žuffa

B trieda
 triedna profesorka Mária Jelínková

1. Jozef Baliga
2. Ján Čaplovič
3. Jozef Červeň
4. Nadežda Dzureková
5. Zdenka Harčárová
6. *)Ivan Harmaniak
7. Ján Hello
8. Margita Holubčíková
9. Ján Janovic Košo
10. Juraj Keliar
11. Ján Kontra
12. Tomáš Kováč
13. Elena Laurinčíková
14. Ján Macák
15. Blanka Mešková
16. *)Ján Midžiak
17. Alexander Michna
18. *)Alexander Nemček
19. Elena Klempaiová
20. Štefan Otruba
21. Štefan Potocký
22. Vladimír Tolký
23. Milan Vankúš

1952/53 — A trieda:
 triedny profesor Eduard Gašaj,
 riaditeľ Vojtech Klempai

1. Jozef Bajo
2. Mária Bandová
3. Paulína Briššová
4. Emília Flonteková
5. *)Ivan Ištván
7. Margita Kučerová
8. Oľga Kyselová
9. Michal Mačička
10. *)Vladimír Medzihradský
11. *)Jozef Murin
12. *)Ján Murin Kyčín
13. Július Mužila
14. *Emília Reguly
15. Jela Rizmanová
16. Mária Sagalová
17. *)Paulína Spuchľáková
18. Milan Šimko

19. Jozef Škunta
20. Jozef Šutvaj
21. Metod Tomlák
22. Peter Ťapajna
23. Bernard Žákovič

B trieda:
 triedny profesor František Púchovský,

1. Vladimír Ballo
2. Dana Baričáková
3. Oľga Baričáková
4. Milan Brašň
5. *Paulína Červeňová
6. *)Stanislav Ďaďo
7. Nadežda Filipová
8. Cecilia Gašperová
9. Egon Gyarmathy
11. Justína Holubčíková
12. Adela Hrbková
13. Klára Jendrejská
14. Gejza Juhász
15. *)Melánia Kapitánová
16. Margita Karclová
17. Marta Kontošová
18. Juraj Kováč
19. Mária Kováčová
20. Fridrich Kramer
21. Elena Kutešová
22. *)Miloš Prokop
23. *)Jozef Skokna
24. Magdaléna Ťapáková
25. Mária Vorsová

C trieda (III.):
 triedny profesor Jozef Medvecký,

1. Ľubomír Bylinský
2. Ľubor Gebura
3. *)Elena Hrnčiariková
4. *)Bohumil Chyla
5. Ladislav Kapitán
6. Pavol Kaprálik
7. Jozef Klepáč
8. Michal Kočalka
9. Pavol Konečný
10. Eva Kubinyiová
11. Jozef Kubirita
12. *)Milan Laurinčík
13. Dalibor Lupták
14. *)Augustín Martvoň
15. Roland Meško
16. Bernadeta Ondráčková
17. *)Oľga Ondriková
18. Ladislav Šeliga

19. Jozef Šinál
20. Ivan Trnkócy
21. *)Ján Zgút
22. Milan Žilinec

D trieda (III.):
 triedny profesor Zoltán Mikula,
 riaditeľ Vojtech Klempai

1. Janka Babínska
2. Jozef Bajči
3. Peter Balgha
4. Adriana Čalkovská
5. Vladimír Dudáš
6. Jozef Furiel
7. Viktor Garbiar
8. Otilia Godová
9. Ján Grísa
10. Ján Jelenčík
11. Ján Johanides
12. *)Dorota Kačalubová
13. Valéria Kubačková
14. Felicita Kučerová
15. Peter Kuva
16. František Laštic
17. Ján Mišek
18. *)Vincent Prachár
19. Michal Midžár
20. Božena Sokolová
21. Marián Staš
22. Augustín Šinál

1953/54 — A trieda:
 triedny profesor Dr. Jozef Jelínek,
 riaditeľ Ján Halaša

1. Peter Adamčík
2. Agneša Bandošová
3. Ladislav Bobřík
4. Mária Brodňanská
5. *)Jozef Čabo
6. *)Albín Holubčík
7. Emanuel Chyla
8. Darína Jakobyová
9. Melánia Juráková
10. Marta Laurinčíková
11. Nadežda Mánková
12. Anna Mazalánová
13. *)Ján Mišek
14. Jozef Mlynarčík
15. Oľga Múčková
16. Viera Múčková
17. Vladimír Olos
18. Zita Ondříková
19. Augustín Otruba
20. Milan Ováry

21. Oľga Šimalčíková
22. Mária Škutová
23. Žofia Štebrová
24. Anton Vaterka
25. Štefan Zboja
26. Elena Žilincová

B trieda:
 triedny profesor Eduard Gašaj,

1. Eva Anđelová
2. Vít Bartoš
3. *)Ladislav Bitterer
4. Emília Čičová
5. Kamil Florek
6. Jozef Haťapka
7. Matej Hrkel
8. Anna Hroziencičková
9. Ján Huba
10. Pavol Kastelovič
11. Edita Klaučeková
12. Juraj Kováč
13. *)Eva Krecháčová
14. *)Jozef Kubala
15. Leopold Kulich
16. Jozef Kysel
17. Jozef Laššák
18. Milan Lettrich
19. *)Helena Levčíková
20. Jozef Macháč
21. Jozef Machaj
22. Marián Maretta
23. Ladislav Olík Mihál
24. Stanislav Pápež
25. Marta Sališová
26. *)Matilda Šaržíková

1954/55 — A trieda:
 triedny profesor František Púchovský,
 riaditeľ Vladimír Čaplovič

1. Ján Bohucký
2. Cyril Cvacho
3. *)Ján Gejdoš
4. Milan Gubiš
5. Zuzana Halašová
6. Žofia Horňáková
7. Emília Juráková
8. Margita Karetková
9. Ján Klimčík
10. *)Viktória Kubasová
11. František Lamoš
12. Ivan Malý
13. Anton Mudrončík
14. Libuša Ondrušová
15. Alojz Ostrák

16. *)Bernard Ošípaník
17. Albín Otruba
18. *)Anna Patakyová
19. Štefan Pšenák
20. Jozef Ráčlavský
21. Anton Slamka
22. Margita Šimková
23. Štefánia Šišková
24. *)Anna Švehlová
25. Ladislav Vajzer
26. Štefan Zvarík

B trieda:

triedna profesorka Mária Jelinková

1. *)Cecília Antoňáková
2. *)Ľudmila Cimráková
3. *)Anna Dúhová
4. Štefan Duraj
5. Mária Gaššová
6. *)Viliam Hrčka
7. Alojz Hudec Bláha
9. Marta Jandurová
10. Mikuláš Kačaljak
11. Mariana Kačalubová
12. Agnesa Karcolová
13. Alojz Konček
14. Veronika Končínská
15. Mária Malecová
16. Alžbeta Mihálová
17. Mária Olíková
18. Anna Palková Balčíková
19. Rajmund Retlich
20. Anna Skyčáková
21. *)Bernard Turčina
22. Milan Urban
23. Alena Woziwodska
24. Matúš Žúbor
25. Alojz Žuffa

1955/56 — A trieda:

triedny profesor Jozef Medvecký,
riaditeľ Vladimír Čaplovič

1. Ján Baran
2. Zuzana Callová
3. Mária Cimráková
4. Zuzana Čaplovičová
5. Viera Dudášová
6. Magda Hrkútová
7. *)Eugen Kapitán
8. Slavomír Katreniak
9. Ján Kováčik
10. Elena Krajčovicová
11. Marián Kuruc
12. Horymír Lezo

13. Zuzana Majdová
14. Júlia Medžová
15. Mária Mičíková
16. Jana Nováková
17. František Pšenák
19. Marián Ráčlavský
20. *)Žofia Straková
21. Emília Šmeringaiová
22. Oľga Špirková
23. Víťazoslava Špirková
24. Viera Štebrová
25. Vladimír Šucha
26. Anastázia Šutvajová
27. Anna Ťapáková
28. Milan Zachar
29. *)Peter Silbiger

B trieda:

triedny profesor Ján Čaplovič

1. Viera Adámková
2. Anna Bajčiová
3. Fedor Ballo
4. *)Ján Beda
5. *)Oľga Belanová
6. *)Norbert Bjel
7. Ondrej Blaško
8. Soňa Bocková
9. *)Gréta Fittová
10. Katarína Fröhlichová
11. Ivan Gallas
12. Fedor Halaša
13. Viera Hrkútová
14. Jozef Kačaljak
15. Stanislav Kecera
16. Marta Kleňová
17. Ján Kuruc
18. Albín Laššák
19. *)Ján Medvecký
20. Žofia Morongová
21. Milan Múčka
22. *)Milan Novodvorský
23. Emilia Ranostajová
24. Johana Slamková
25. Ján Stanislav
26. Ľudovít Šeliga
27. Jaroslav Štastný
28. *)Igor Zagorodnov
29. Žofia Zgútová

1956/57 — A trieda:

triedny profesor Pavol Lettrich,
riaditeľ Ján Halaša

1. Anna Belanová
2. Zora Benková
3. *)Ján Dúha

4. *)Ludmila Fittová
5. Eva Füllerová
6. Emília Habániková
7. Fedor Hrnčiar
8. Eva Jamrichová
9. Oľga Janigová
10. František Jarošínek
11. Magda Jendrejská
12. Margita Jobová
13. Mária Jurišicová
15. Alena Kajfošová
16. Viera Kováčiková
17. *)Milota Kráľová
18. Engelbert Kuna
19. Emília Lamošová
20. Eduard Lindner
21. Ľubomír Macko
22. *)Sidónia Miháliková
23. *)Michal Mišek
24. Zuzana Nemčeková
25. Ján Oravec
26. Soňa Pajerová
27. Jaroslav Páltik
28. Anton Pokusa
29. *)Eva Rybářová
30. Mária Strhákova
31. Valéria Šišťiková
32. Zuzana Šuvadová
33. Leonard Ulman
34. Ladislav Vaľko
35. Samuel Vaňo
36. Zuzana Vencelová
37. Anna Vraštiaková

B trieda:

triedna profesorka Mária Jelínková

1. Jozef Bečka
2. Ľudmila Bedrichová
3. Eleonóra Bobulová
4. Anna Deckerová
5. Ján Duraj
6. Agnesa Gašková
7. Elena Horňáková
8. František Izsóf
9. Veronika Jančová
10. Marián Janíkovič
11. Štefan Janotík
12. Oľga Jurčová
13. Jozef Jurkemík
14. Vilma Kastelovičová
15. Vojtěch Klimčík
16. Anna Kralčáková
17. Milan Kučera
18. Žofia Kuhajdová
19. Eva Kyselová

19. Jozef Macák
20. Marta Machajová
21. *)Gabriela Maťašovská
22. Jolana Murinová
23. Zlatica Pavlíková
24. Emil Povala
25. Ivan Rizman
26. Anna Sečíková
27. Ján Smitka
28. Anna Sokolová
29. Zdena Stejskalová
30. Stanislav Strežo
31. Milan Šimko
32. Eva Šmogrovičová
33. Pavol Valjent
34. *)Magdaléna Zbuňáková
35. Ján Zlatinský
36. Lýdia Zlatinská

1957/58 — A trieda:

triedna profesorka Zora Kramerová
riaditeľ Ján Halaša

1. Štefan Andris
2. Elena Belajová
3. Edita Benčíková
4. Jozef Bencúr
5. *)Ivan Bjel
6. Jozef Čaplovič
7. Jozefína Ferjančíková
8. Anna Hančíková
9. Milan Chodák
10. Leopold Chyla
11. Magda Izakovičová
12. Štefan Jakoby
13. Štefánia Janotíková
14. Mária Jelínková
15. Kornélia Kajfošová
16. Ivan Kapitán
17. Terézia Kotlárová
18. Jozef Krška
19. Ivan Laurinčík
20. Anna Maceková
21. *)Magda Maglayová
22. Július Ondrášik
23. Oľga Polláková
24. Peter Strežo
25. Štefánia Šutvajová
26. Ružena Tichá
27. František Vráblik
28. Peter Vrchovina
29. Cecília Macková

B trieda:

triedny profesor František Púchovský

1. Elena Bysterská

2. Hana Čermáková
3. Mária Dúhová
4. Mária Ferancová
5. Františka Franková
6. Ján Fraňo
7. Dušan Gavora
8. Ľubomír Harmaniak
9. Jaroslav Haťapka
10. Juraj Hrkút
11. Aurélie Jurkemíková
12. Mária Káčerová
13. Jozef Karetka
14. Mária Kováčiková
15. *)Viera Kubalová
16. Magdaléna Kubasová
17. Magdaléna Magdalíková
18. *)Anna Mancová
19. *)Ján Mičík
20. Darius Muška
21. Marta Plachá
22. Gašpar Pecúch
23. Branislav Sališ
24. Viera Setvákova
25. Ján Terén
26. Ivan Trnovský
27. Kamila Truchlíková
28. Zuzana Valková
29. Juraj Zahora

1958/59 — A trieda:
 triedny profesor Jozef Medvecký,
 riaditeľ Ján Halaša

1. Vladimír Adamus
2. Mária Balušíková
3. Mária Budzovská
4. Vladimír Čaplovič
5. Gustáv Fröhlich
6. Anna Gáliková
7. Emil Holub
8. Viera Hrkútová
9. Mária Jurámková
10. *)Jozef Kobella
11. Elena Kovalčíková
12. *)Ladislav Jurišica
13. Zuzana Kubeková
14. Margita Kulínová
15. Viera Kutešová
16. Matilda Labišová
17. Otto Líška
18. Stanislav Machaj
19. Kamila Majčíníková
20. Mária Mancová
21. Magda Medzihradská
22. Rozálie Michalíková
23. Irena Obrimčáková

24. *)Vladimír Otto
25. Marta Pobočíková
26. Ladislav Polák
27. Ján Raclavský
28. František Rolík
29. Anna Stančeková
30. Jaroslav Stuchlý
31. Edita Šišťíková
32. Jozef Šlapka
33. Milan Šuhaj

B trieda:
 triedny profesor František Púchovský

1. Anastázia Balková
2. Lýdia Bjelová
3. Igor Fridrich
4. Peter Horňák
5. Emília Hubová
6. Margita Karcolová
7. *)Milan Kolkov
8. Jana Kováčiková
9. Oľga Kovalčíková
10. Terézia Laurinčíková
11. Jana Lawatschová
12. *)Gabriel Lénart
13. *)Mária Lucká
14. Darina Mačuhová
15. Anna Malinčíková
16. Vladimír Mikuláš
17. *)Vlasta Omastová
18. *)Marián Ondruš
19. Anton Páček
20. Jozef Palík
21. Matilda Remišová
22. Miroslav Schelling
23. Anton Sivoň
24. Elena Stareková
25. Anna Strašíková
26. Viera Šárfová
27. *)Iva Tauberová
28. Anna Tereková
29. Cecília Ťapáková
30. Ľubomír Vrábel
31. Rozálie Zvolenčáková
32. Oľga Žúborová
33. Miroslav Valent
34. Ulrich Ulman
35. František Zbuňák
36. Milan Žilínek

1959/60 — A trieda:
 triedny profesor Jozef Medvecký,
 riaditeľ Pavol Lettrich

1. Valéria Barabášová
2. Kamila Bašteková

3. Agnesa Dúhová
4. Ľudmila Franková
5. Jozef Furinda
6. František Gallis
7. *)Albína Harišová
8. Jaroslav Herich
9. Peter Hrkút
10. *)Dušan Hrnčiar
11. Juraj Hubinský
12. Juraj Izsóf
13. Mária Klabníková
14. Zuzana Kluková
15. Jozef Kurčinka
16. *)Tatiana Kušnieriková
17. Milan Lehotský
18. Mária Macáková
19. Anna Malecová
20. Magdaléna Pavlovičová
21. Viera Podhorská
22. Elena Reguliová
23. Daniela Roštárová
24. Ivan Sagál
25. Jozef Spišák
26. Jozef Staněk
27. Ladislav Strašík
28. Anna Ševčíková
29. Stanislav Šutvaj
30. Ladislav Trnovský

B trieda:

triedna profesorka Mária Jelínková

1. Drahomír Adámek
2. Ján Ballo
3. Dušan Benický
4. Marta Bobulová
5. Július Ďaďo
6. Milota Gaceková
7. Ľudmila Gregáňová
8. Pavol Huba
9. Mariana Jamrichová
10. Dušan Janiga
11. Viera Janottová
12. Oxana Kačalubová
13. *)Zdena Kofroňová
14. Matilda Kováčiková
15. Pavol Laurinčík
16. Mária Letášová
17. Oľga Luptáková
18. Daniela Mešková
19. Milan Mikula
20. Eva Milanová
21. Katarína Pajercová
22. Božena Palugová
23. Štefan Pukáč
24. František Rabatín

25. *)Anna Siládiová
26. Pavol Tatár
27. Mária Tichá
28. Ivan Urban

1961/62:

triedna profesorka Mária Jelínková,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Elena Adamusová
2. *)Mária Altuchová
3. Drahomíra Baričáková
4. Anna Bláhová
5. Ľudmila Dudášová
6. Jozef Ďaďo
7. Anastázia Farbáková
8. Irena Gallová
9. Elena Harmaniaková
10. Mária Hladeková
11. Jozef Hlinický
12. Alexander Horňák
13. Blažej Hrkút
14. Mikuláš Huba
15. Pavol Chmelár
16. *)Jitka Jelínková
17. Želmíra Klimantová
18. Terézia Klocháňová
19. Valéria Kutešová
20. Elena Laurinčíková
21. Elena Laurinčíková
22. Miroslav Leginus
23. Ondrej Lénárt
24. Viktor Marena
25. *)Daniela Marsinová
26. Marta Michalicová
27. Matilda Obrimčáková
28. *)Ján Ondrejka
29. *)Marta Salcerová
30. Mária Smolková
31. Cecília Sviteková
32. *)Božena Šingliarová
33. František Štangel
34. Marta Tekeliaková
35. *)Róbert Važan
36. Jaroslav Holubčík
37. Ondrej Mendel

1962/63:

triedny profesor Dr. Jozef Jelínek,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Anna Beňušová
2. Hedviga Bosáková
3. Elena Bruncková
4. Bohdana Čaplovičová
5. Ján Dižkanec

6. Elena Drgová
7. Jozef Franek
8. Alojz Adamica
9. Peter Gallo
10. Mária Habániková
11. Viera Habláková
12. Helena Halajová
13. Viera Halušková
14. Adela Hucková
15. Mária Izsófová
16. Jozef Janček
17. Blažena Kapitánová
19. Darina Kaššayová
20. *)Mária Košťalová
21. Irena Kováčiková
22. Darina Krajčovicová
23. Emília Kubeková
24. Anna Laurinčíková
25. Marta Macáková
26. Mária Marková
27. Klára Medzihradská
28. Karol Michalica
29. *)František Mikuláš
30. Terézia Mudroňová
31. *Mária Novodvorská
32. Mária Ondrušová
33. *)Alma Országhová
34. Anna Oselčáková
35. *)Elena Pachniková
36. Eva Pavlovičová
37. *)Ľudmila Poláčeková
39. Blanka Stojevá
40. Dušan Ševčík
41. Agnesa Žákovičová

1963/64:

triedny profesor Dr. Jozef Jelínek,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Daniel Anđel
2. Štefan Bačkor
3. Ján Bocko
4. *)Viera Buganová
5. *)Júlia Czayková
6. Stanislav Červeň
7. Vlasta Ferenčíková
8. Elena Florková
9. Vladimír Franek
10. Peter Furjel
11. *)Andrej Greguška
12. Ján Husárik
13. Daniela Ivanovicová
14. Anna Izáková
15. Anna Kacová
16. Anton Karetka
17. *)Olga Kolesárová

18. Marián Kompan
19. Jozef Kováčik
20. Vlasta Kováčiková
21. Agnesa Laurinčíková
22. Gabriela Medžová
23. Zuzana Mišeková
24. Magdaléna Ottová
25. *)Mária Pavolková
26. *)Karol Rabatín
27. Želmíra Sagálová
28. Vladimír Šališ
29. Daniela Stuchlá
30. Magdaléna Šaligová
31. Bohumil Šimalčík
32. Igor Šuvada
33. Zora Uhorskaiová
34. Pavol Wišnievsky
35. Mária Zápotočná

1964/65 — A trieda:

triedny profesor Frídrieh Kramer,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Anna Andrisová
2. *)Anna Batunová
3. Emília Čierna
4. Mária Dudášová
5. Alžbeta Fuceková
6. Ján Furták
7. Viera Gašperová
8. Dušan Harmaniak
9. Zuzana Hubová
10. Daniel Chebeň
11. Mária Chlúdová
12. Anna Jendrušáková
13. Mária Kanderová
14. Anna Kováčiková
15. Zuzana Kurnotová
16. Anna Kyselová
17. *)Jozef Kysel
18. *)Bohumila Kušnieriková
19. *)Eva Medzihradská
20. Mária Medvecká
21. Mária Odleváková
23. Jozef Pajtáš
24. Mária Petruľáková
25. *)Božena Rážgová
26. Albín Smolka
27. *)Ján Smolka
28. Mária Šimičáková
29. *)Antónia Šimková
30. Emil Števonka
31. Ofga Tarajová
32. Elena Tekeliaková
33. Eva Turzová
34. Mária Urbanová

35. *)Jozef Vaňo
36. Juraj Verčimák
37. Júlia Zigmanová

B trieda:

triedna profesorka Mária Jelínková

1. Marta Bačová
2. *)Vladimír Bencúr
3. Žofia Dančová
4. Anna Drgová
5. Etela Golasová
7. Klára Habániková
8. Daniela Haláková
9. Zuzana Hubková
10. Štefánia Janká
11. Viera Jurášková
12. Jolana Koníková
13. Mária Kopilcová
14. Petronela Kováčiková
15. Magdaléna Krížová
16. Ľubica Kubíková
17. Mária Kucbelová
18. Martin Kucbel
19. *)Viera Kuková
20. Margita Lúčková
21. Oľga Mahútová
22. Viera Mešková
23. Dušan Mikolášik
24. Michal Mišúľ
25. *)Bohuslav Pelach
26. Jana Průdková
27. Eva Slamková
28. Ján Smolka
29. Katarína Sulíková
30. Pavol Škulec
31. Mária Šuvadová
32. Žofia Trnkócyová
33. Dušan Vlkolínsky
34. Ján Záhora

1965/66 — A trieda:

triedna profesorka Kristína Slámková,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Milan Bakoš
2. Juraj Baričák
3. Vladimír Butora
4. Augustín Čajka
5. Miroslav Demko
6. Ľudmila Diežková
7. Jozef Dobák
8. Vladimír Donner
9. Ľubomír Dudáš
10. Juraj Feranc
11. *)Mária Fúriková

12. Eva Habániková
13. Peter Haťapka
14. Eva Hečková
15. Magdaléna Hencovská
17. Pavol Hrkút
18. Ján Karcol
19. Mária Kecerová
20. Vladimír Konštiak
21. Klára Korčeková
22. Michal Kubačka
23. Pavol Kutlík
24. Darina Lábiková
25. Ján Laurinčík
26. *)Milena Lettrichová
27. *)Katarína Maglayová
28. Ján Maňto
29. *)Mária Mašková
30. Ján Maxon
31. Ján Mešenec
32. Vladimír Mičík
33. Ivan Obrcian
34. Pavol Ondruš
35. Ladislav Ovári
36. Miloslav Plichta
37. Pavol Pribiš
38. Magdaléna Priesolová
39. Eva Prvoničová
40. Milan Remko
41. Silvia Vráblová

B trieda:

triedny profesor Eduard Gašaj

1. Anna Balková
2. *)Magdaléna Bednárová
3. Ida Blaškovičová
4. Eva Bradiaková
5. Mária Fandáková
6. Ignác Farský
7. *)Danuša Feixová
8. *)Margita Chovancová
9. Dana Janeková
10. Jozefína Janotíková
11. Emília Karcolová
12. Emília Kašíková
13. Dana Klocoková
14. Ondrej Kozlík
15. Emília Kubasová
16. Ľudmila Kučková
17. Jana Kutešová
18. Margita Laurinčíková
19. Bernadeta Macková
20. Oľga Macková
21. Elena Mačuhová
22. Anna Medvecká
23. Emília Melicherčíková

24. Peter Mišút
25. Marta Morincová
26. Elena Murinová
27. Jela Ondrejčíková
28. Lubica Pastiriková
29. Anna Pišúthová
30. Anastázia Povalová
31. Mária Šimková
32. Viera Škrabáková
33. Ján Stevónka
34. Magda Tabačková
35. Mária Urbanová
36. Marta Trnovská
37. Eugen Záhora
38. Katarína Zambojová
39. Viera Záhová

1966/67 — A trieda:
 triedny profesor Ondrej Blaško,
 riaditeľ Pavol Lettrich

1. Peter Andris
2. Ľudmila Andrisová
3. Peter Babic
4. Tatiana Baričáková
5. Blažena Bláhová
6. Jolana Džúrová
7. Anton Ferencik
8. Katarína Fürješová
9. Viera Habániková
10. *)Miroslav Halaša
11. Jozef Hládek
12. Jozef Hrivnák
13. Peter Huba
14. Mária Chylová
15. Mária Izáková
16. Mária Kobellová
17. Anna Konštiaková
18. *)Lubomír Kováčik
19. Peter Kozáčik
20. Mária Kriváňová
21. *)Lubomír Kúka
22. Tamara Kyšková
23. Mária Michalicová
24. Ladislav Mištúrik
25. Anna Mračková
26. Jozef Mužík
27. Elena Palugová
28. *)Viera Slančíková
29. *)Štefan Stárek
30. Anna Tausková
31. Gustáv Turčina
32. Jozef Vojčík
33. *)Anna Žilincíková
34. Ružena Žilinková

B trieda:
 triedny profesor Ferdinand Demko

1. Viera Bačová
2. Michal Bajdich
3. Eva Baloghová
4. Božena Bojkovská
5. Bernadeta Brtková
6. Dagmar Brtková
7. Nađežda Bušová
8. Zuzana Callová
9. Jozef Feranc
10. Anna Ferenčíková
11. Štefan Gajar
12. Anna Geburová
13. Vladimír Guláš
14. Magdaléna Hazuchová
15. Emília Hoľmová
16. Libuša Hrabušová
17. Elena Chomisteková
18. Mária Janká
19. Anna Joňáková
20. Elena Katreniaková
21. Ľubomíra Kováčiková
22. Jana Kupcová
23. Milota Kutlíková
24. Emília Lehotská
25. Mária Meleková
26. *)Margita Mikulová
27. Anna Olíková
28. Anna Pagáčiková
29. Viera Petriková
30. Karol Polák
31. Mária Poláková
32. Ján Ranostaj
33. Stanislava Svobodová
34. Anna Tomláková
35. Mariana Turzová
36. Jolana Vankúšová
37. Anna Wišnievská

1967/68 — A trieda:
 triedny profesor Ondrej Blaško,
 riaditeľ Ľubomír Knotek

1. František Bednár
2. Ján Bencúr
3. *)Jana Bencúrová
4. Valéria Bialiková
5. Soňa Briestenská
6. *)Elena Bruncková
7. Ľudmila Bruncková
8. Kvetoslava Buchtiaková
9. *)Amália Čierna
10. Dana Debnárová

11. *)Alexander Dudák
12. *)Jozef Duraj
13. Ján Furjel
14. Dušan Gallis
15. Jana Habláková
16. Margita Habláková
17. Milan Harmaniak
18. Viera Haťapková
19. Silvia Havličková
20. Magdaléna Hruzíková
21. Božena Huráková
22. Štefan Jančo
23. Mária Juríková
24. Ľubomír Kačaljak
25. Mária Konečná
26. Bohumil Kováčik
27. Ján Kubačka
28. *)Marián Kyčina
29. *)Ľubica Slancová

B trieda:

triedny profesor Imrich Pjontek

1. Mária Ligasová
2. Marta Majdišová
3. Jozef Manco
4. Milan Margetta
5. Mária Margettová
6. Paulína Marková
7. Priska Marušíaková
8. Oľga Mäsiarová
9. Zita Murinová
10. Jozef Medvecký
11. Anna Odleváková
12. Vilma Olbertová
13. Štefánia Ondrušová
14. Dušan Petrovský
15. Pavol Polesný
16. Viera Prvoničová
17. Margita Pukáčová
18. *)Štefan Regulí
19. *)Dana Sabaková
20. Alojz Stuchlý
21. Rudolf Stuchlý
22. Jozef Suroviak
23. Margita Šimková
24. Zlatica Šmálová
25. Dušan Štrifler
26. Anna Šutá
27. Ľubica Vietorisová
28. Vladimír Zápotočný
29. Margita Zgútová

C trieda:

triedny profesor Fridrich Kramer

1. Božena Barietová

2. Mária Bartošová
3. Aurélie Beriaková
4. Anna Ďaďová
5. Ľubomíra Fekiačová
6. Mária Gállová
7. Jaroslav Gašinec
8. Lýdia Herichová
9. Július Chalupa
10. Jana Janeková
11. Mária Kajanová
12. *)Mária Kapralčíková
13. Anastázia Klocháňová
14. *)Milica Kováčiková
15. Štefánia Kubasová
16. Mária Margettová
17. Elena Matúšková
18. Marta Michalicová
19. Peter Otto
20. Anna Pavlovičová
21. Jozef Rázga
22. Mária Sojčáková
23. Zuzana Šaligová
24. Nataša Šalkovská
25. Oľga Škrabáková
26. Anna Škulecová
27. Viera Šlapková
28. Elena Tereková
29. Anna Zemanová
30. Mária Zigmanová

1968/69 — A trieda: tried. prof. Ján Janovic
riaditeľ Ľubomír Knotek

1. Mária Albíniová
2. Jozef Bednárík
3. Ján Bencúr
4. Imrich Berec
5. Elena Drobná
6. Viera Dudášová
7. Anna Durajová
8. *)Magda Ďaďová
9. Daniela Ďurkovičová
10. Katarína Franeková
11. Ladislav Fröhlich
12. Štefan Fúrik
13. Mária Geburová
14. *)Alena Habániková
15. Ján Hauko
16. Viliam Havliček
17. Miroslav Hečko
18. *)Ján Hencovský
19. *)Mikuláš Huba
20. Emília Hubová
21. Ludmila Kobellová
22. Vladimír Kozáčik

23. František Kvačkaj
24. Viera Kyselová
25. *)Anton Oparty

B trieda:

triedna profesorka Kristína Slamková

1. *)Kvetoslava Lehotská
2. Viera Lišková
3. Anna Machajová
4. Milan Mikuláš
5. Anna Mišurová
6. Eva Omiliaková
7. Oľga Ondrejčíková
8. Ružena Osadská
9. Viera Palátová
10. Mária Palugová
11. Alena Papšová
12. František Povala
13. *)Jozef Skokan
14. Božena Sopúchová
15. Anna Strežová
16. Anna Šimurdová
17. Peter Tóth
18. Mária Vandlíková
19. Elena Včelková
20. Jarmila Vlčeková
21. Ján Vraniak
22. Anna Vrzguľová
23. Miloš Zimány
24. Anna Žoviaková

C trieda:

triedny profesor Rudolf Oláh

1. Dagmar Anđelová
2. Agnesa Bartošová
3. Mária Farská
4. Jana Flajsová
5. Anastázia Gadáčová
6. Božena Greššová
7. Eva Hollá
8. Danuša Húleková
9. Anna Chovančíková
10. Anna Janeková
11. Eva Kereškényiová
12. Anna Královenská
13. *)Zoja Krotká
14. *)Rut Kušnieriková
15. Mária Kučerová
16. Mária Machajová
17. Mária Matejcová
18. Marta Matisová
19. Jana Meravá
20. *)Mária Milrádová
21. Mária Rajniaková
22. Daniela Ranostajová
23. Natália Ružičková
24. Renáta Schellingová
25. Margita Spišáková
26. *)Paulína Súkaná
27. Viera Šalkovská
28. Jolana Švecová

ABSOLVENTI ŠTÚDIA PRACUJÚCICH

1956/57:

triedny profesor Dr. Jozef Jelínek,
riaditeľ Ján Halaša

1. Pavol Bjel
2. *)Jozef Búc
3. Aristíd Dobák
4. Jozef Chromek
5. Jozef Kuna
6. Štefan Litva
7. Ján Medvecký
8. Ján Mešenec
9. *)Ján Pachník
10. Peter Stančík
11. Jozef Štipkala
12. *)Alica Tomášová
13. Otília Tomkuliaková
14. Peter Ťapák

1957/58:

triedna profesorka Viera Palicová,
riaditeľ Ján Halaša

1. Margita Andrisová
2. Ján Hauko
3. František Jurina
4. Florián Lipničan
5. Jozef Lukáč
6. Jozef Pondaša
7. Štefan Priesol
8. Jozef Skokan
9. Drahotína Steindlová

1959/60 — jednoročný maturitný kurz:
triedny profesor Ján Čaplovič,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Peter Baraniak
2. Bohuš Bugaň
3. Jaroslav Brašeň
4. Pavol Cisárik
5. Zuzana Cisáriková
6. Viliam Dubovický
7. Ferdinand Fúčela
8. Tomáš Gostík
9. Elena Hauková
10. Vlasta Hrnčíriková
11. Milan Kajan
12. Daniel Kocka
13. Pavol Kutlík
14. Róbert Lavota
15. *)Margita Macurová
16. *)Mária Medvecká
17. Jozef Moravčík
18. Ivan Papšo
19. Naděje Poliaková
20. Tuđovít Rázga
21. Ján Reguly
22. Valent Spišák
23. Emília Špelitzová
24. Milan Ťapka
25. Františka Vozárová

1961/62:

triedny profesor Fridrich Kramer,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Júlia Altuchová
2. Juraj Baričák
3. Angela Gallová
4. František Greguš
5. Terézia Kučková
6. Elena Michalicová

7. Leontína Magicová
8. Anna Pačesová
9. Pavol Pavlík
10. Zuzana Rošková
11. Marta Skyčáková
12. František Šamik
13. Mária Šikalová

1963/64:

triedny profesor Jozef Miklo,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Eva Batunová
2. Anna Bencúrová
3. *)Jarmila Bocková
4. *)Magda Bolfová
5. Irena Dandárová
6. Ondrej Farbák
7. Mária Floreková
8. Ján Haluška
9. Terézia Hrubjaková
10. Jolana Janicová
11. *)Michal Kajan
12. Marta Kapinová
13. Marta Kluvančová
14. Karol Kubala
15. Zdenko Kysel
16. *)Pavol Polák
17. Anna Strapcová
18. Elena Valachová
19. *)Želmíra Vandlíková

1963/64 — dvojročný kurz:

triedna profesorka Zora Kramerová,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Ladislav Bajzík
2. Štefan Benek
3. *)Mikuláš Czocher
4. Ján Dovina
5. Jozef Gonda
6. *)Anton Hackenberg
7. *)Jaroslav Koutný
8. Vojtech Kozlovský
9. Ondrej Líška
10. Ján Majerčák
11. Jozef Matta
12. Peter Rajniak
13. *)Rudolf Sersen
14. Ján Šinál

triedna profesorka Anna Skokanová,
riaditeľ Pavol Lettrich

1. Blažej Buček

2. Vojtech Drobny
3. Martin Filko
4. Štefan Gajar
5. Ondrej Húlek
6. Jozef Jarina
7. Ján Jároš
8. Jozef Kuska
9. Ernest Lamoš
10. Ján Mäsiar
11. Vojtech Matušík
12. Karol Polák
13. Ľudovít Rišiaň
14. Juraj Smitka
15. Štefan Sulej

1967/68:

triedny profesor Dr. Jozef Jelínek,
riaditeľ Ľubomír Knotek

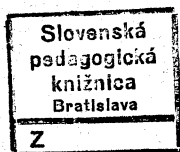
1. Irena Černická
2. Elena Drusková
3. Anna Kecerová
4. Vladimír Kozubík
5. Margita Kuhajdová
6. Anna Lábiková
7. Štefan Mura
8. Margita Pappová

1967/68 — IV. trieda pedagogická (pre
vychovávateľky):

triedna profesorka Katarína Kováčová,
riaditeľ Ľubomír Knotek

1. Emília Babindáková
2. Veronika Bačová
3. Zlatica Baiková
4. Lýdia Bečková
5. Margita Bellová
6. *)Mária Belvončíková
7. Anna Birošová
8. *)Eva Bránická
9. Ľudmila Brtková
10. Marta Celušňáková
11. Anna Čuláková
12. Anastázia Floreková
13. Veronika Gabrielová
14. Elena Grellová
15. Margita Halušková
16. Anna Hoferová
17. Oľga Holubčíková
18. Alžbeta Jagelková
19. Blažena Jančígová
20. Vincent Karcol
21. Anna Kornutová

22. Mária Kostolná
23. *)Gertrúda Krutáková
24. Mária Kytasová
25. Marta Lipničianová
26. Margita Mešková
27. Tatiana Miklošová
28. Felicita Orolimová
29. Terézia Pániková
30. Viera Pazdúrová
31. Irena Prčinová
32. Elena Ridošková
33. Etela Sahuľová
34. Jozef Tisoň
35. Zora Urbanová
36. Želmíra Vlkolínska
37. Stanislava Vojtkuláková

OBSAH

Založenie gymnázia a boj o jeho existenciu — — — — —	9
Pogymnaziálne stredoškolské typy — jedenástočná a dvanástočná stredná škola, stredná všeobecnovzdelávacia škola — — — — —	20
Žiaci, absolventi a učitelia školy — — — — —	23
R o z p o m i e n k y — — — — —	31
Dr. Peter Colotka: Osobné spomienky na gymnaziálne roky — — — — —	33
Theo H. Florin: Naša oravská Alma mater — — — — —	34
Dr. Jozef Habovštiak: Zo spomienok na Hviezdoslavovo gymnázium v Dolnom Kubíne — — — — —	36
Triedy, žiaci, profesori, absolventi v číselnom prehľade — — — — —	40
Riaditelia a zástupcovia riaditeľa — — — — —	45
Profesori a vedľajší učitelia — — — — —	45
Absolventi školy — — — — —	51

50
ROKOV
HVIEZDOSLAVOVHO
GYMNÁZIA
V DOLNOM KUBÍNE
1919 — 1969

Vydáva Stredná všeobecnovzdelávacia škola P. O. Hviezdoslava v Dolnom Kubíne.
Do tlače pripravil prof. Ján Halaša. Obálku a grafickú úpravu navrhol Ján Anđel.
Vytlačili Tlačiarne SNP, n. p. v Martine, závod v Ružomberku. Náklad 2000 výtlačkov.

Z-4136

